

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1949

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

9

ΗΧΩ
ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 9

ΒΣΤ 902, 15 Δεκεμβρίου 1949

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500

Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' έν Έτος Δρχ. 40.000

Δι' έξ μήνας » 20.000

Δι' Όργανισμούς,
Τραπεζας, Έται-
ρίας κτλ. » 60.000

Συνεργασίαι άποστέλλονταιίς:

Περιοδικόν

«Ήχώ τών Διςβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5

ΒΣΓ 902

Χειρόγραφα*δέν έπιστρέφονται

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Ή Α. Μ. ό Βασιλεύς
πού έώρτασε χθές την
48ην έπέτειον τών γενε-
θλίων Του.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Του Α. ΚΥΡΙΑΖΗ

Χριστούγεννα, πρωτούγεννα
Τώρα Χριστός γεννιέται·
κι' όποχει μάνα κίνησε
κι' όλον τόν κόσμο άρνιέται.

Στό παραγωνί του τζακιού
μιά θέση, πού ήταν άδεια,
εύκές και γέλια γιόμισε
και στρώθηκε μέ ιχάδια

Κ' ή Παναγιά άπ' τό κόμισμα
σά σπιτικά χαιρόταν·
σά μάνα καλωσόριζε·
σά στόν καιρό της, όταν...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Του Μ. ΑΒΛΙΧΟΥ

Στή φάτνη τών χτηνών Χριστός γεννάται
χωρίς τής έπιστήμης συνδρομή·
ή θεία φύσις κάνει για μαμμή
κι' όζδράκος, σάν άρνί, θεός κοιμάται

Αύριον, άντρας, σά ληστής κρεμάται—
νέα του κόσμου θέλει οίκοδομή,
Σταυρό του δίνει ό Νόμος πληρωμή—
πλήν άγιο φως στόν τάφο του πλανάται.

Διάκοι του Βάαλ, δέν είναι δικός σας,
αυτός τής φάτνης ό φτωχός Χριστός,
πού έκήρυξε για νόμο του τή χάρη.

Έσας τιμή σας μένει τό στιχάρι.
Πομπές, θεοπομπές τό ιδανικό σας,
κι' είν' ό Θεός σας, σάν κ' έσας μιάρός!

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Του Α. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

Κατάκορφα τό βράδυ βράδυ στά βουνά,
όταν ό ήλιος βασιλεύει δοξασμένος,
μέ φωτοβόλα σύννεφα στεφανωμένος
και πλέει ό κόσμος σέ πελάγη φωτεινά,

τό βράδυ-βράδυ στ' ούρανοϋ την άγκαλιά,
σάν σέ καθρέφτη ξάστερο ζωγραφισμένα,
στέκουν τά δέντρα του βουνοϋ σκοτεινιασμένα
άκίνητα στά ύψη των, στή σιγαλιά.

Μοιάζουν μέ μαύρους, 'ρασοφόρους καλογήρους.
πού πέμπουνε τή βραδυνή των προσευχή
άπ' την άγία, την όλόφωτη ψυχή,
όρθοί στούς άναριθμητούς τών χρόνων γύρους.

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

• ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ. •

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1949

Πέντε έτη παρήλθον άφ' ης έποχής ό διεθνής κομμουνισμός ήρχισε νά διδω την μάχην με την Ελλάδα.

"Όσοι έμελέτησαν την εξέλιξιν των γεγονότων και των πραγμάτων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου με τας τεραστίαις συνεπειάς του άντελήθησαν τον βαθμόν της σχέσεως των διαφόρων ομάδων άντιστάσεως με την έννοιαν του "Έθνους και τας παραδόσεις της φυλής μας και τό μέγεθος της πυκνότητος άπό της πλευράς του άγωνιστικού πνεύματος και της άκτινοβολίας πίστεως πρός την συνείδησιν του Λαού μας. Του Έλληνικού Λαού την ψυχικήν άντοχήν — πρός μεγίστην λύπην των έχθρών μας — ούτε οί Ούννοι κατώρθωσαν νά κάμψουν ούτε ή άνευ προηγουμένου εις την ιστορίαν στυγνή πολιτική των «ύπερπατριωτών!» ήδυνήθη νά την φθείρη.

Και οί Ούννοι και οί σλάβοι, οί μεγαλύτεροι τύραννοι που έγνώρισεν ποτέ ή Έλληνική φυλή. Τά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1944 δέν είναι παρά ή συνέχεια του οίκτρου περιεχομένου, έμφανισθέντος με κυνικότητα τον 'Οκτώριον 1944' μεγίστη λοιπόν άπόδειξις ό 'Οκτώβριος του ιστορικού εκείνου έτους. Οί Ούννοι με ένδυμα πρώσου μας ένεφάνισαν μίαν άσχημίαν εις τό τέμενος του 'Αγνώστου Στρατιώτου. Την ίδίαν ώραν ύπεστέλλετο ή σβάτσικα. 'Η χαρά δέν ήλθε τότε. 'Αντ' αútης προήλαυνεν άκαπνος ό κομμουνιστής διά νά δώση τό κτύπημα, τό άποφασιστικόν κτύπημα. Οί Ούννοι ως νοικοκυραίοι μετοικίζοντες έφευγαν. 'Ανοικτοί οί δρόμοι της φυγής των και της χώρας αί στενωποί. Εις κανένα Δερβενάκι Κολοκοτρώνης, ούδεις πουθενά. Αί Θερμοπύλαι, ό Μπράλλος, ό 'Ισθμός άνοικτά άπό τους άπελευθερωτάς!! Κλειστοί όμως οί δρόμοι των πόλεων. Εις κάθε γωνίαν—ό Κομμουνιστής όλονέν πρός τό Κέντρον με τό αυτόματον κατελάμβανε άμαχητί τας θέσεις. Σύνθημα αίματος ήπλώθη εις την άτμόσφαιραν. 'Οδόφραγμα ειχεν στηθει ό Τρόμος εις της χαράς την ματαίως προσδοκηθείσαν έλευσιν. Τάς ημέρας εκείνας έτάφη ό θρύλος ότι άποτελούν οί Κομμουνισταί 'Εθνικήν άντίστασιν. Και έν καλπασμῶ έφθάσαμεν την πρωίαν της 4ης Δεκεμβρίου 1944 εις μίαν τραγικήν θέσιν. 'Η τήρησις των προσχημάτων άπό μέρους της Κομμουνιστικής ήγεσίας άπλως μετέθεσε την ήμερομηνίαν της ένάρξεως μιάς μικράς εύτυχώς έποχής βαρβαρότητος της στέππας. 'Απέτυχον τότε οί Κομμουνισταί έσυνέχισαν μετά τό κτύπημα και ήττήθησαν και πάλιν.

Τιμητικόν διά την Πατρίδα μας και τον Λαόν της τό ότι πρώτη έδωσε την μάχην κατά του Κομμουνισμού και την κέρδισε. 'Αντιπροσώπευσε ή 'Ελλάς την 'Ελευθέραν ανθρωπότητα και πρωτοπόρος όλων ένίκησε την βαρβαρότητα. Εύτυχώς που έστω και άργά οί Δυτικοί μας σύμμαχοι κατενόησαν πλήρως πλέον ποία σφάλματα ειχαν διαπράξη τά πρώτα έτη και ήρχισαν πρό καιρού νά εφαρμόζουν σταθεράν πολιτικήν έναντι της θρασύτητος των Σλάβων. 'Ημείς όμως ειμεθα οί πρωτοπόροι του άγώνος και διά της νίκης μας άπεδείξαμεν ότι άν έχη δόλον ή σκοτεινή 'Ασία έχει και ό λόγος της 'Ιστορίας τον δόλον του.

Κ. Α.

Λωϊνθήρες

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ

Στις 14 Δεκεμβρίου ή Α. Μ. ό Βασιλεύς των Έλλήνων Παύλος συνεπλήρωσε τό τεσσαρακοστό όγδοο έτος της γεννήσεώς του. 'Ο Βασιλεύς Παύλος άνέβηκε στον Έλληνικό Θρόνον τον 'Απρίλιο του 1947 σε μιά άπό τις δυσκολώτερες και κρισιμώτερες περιόδους της Έλληνικής Ιστορίας έπειτα άπό τον αϊφνίδιο θάνατο του άειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου του Β'. Στην άνοδό του τον συνόδευσαν τότε οι εύχες όλων των Έλλήνων, στην καρδιά των οποίων ειχε προηγουμένως ένθρονισθ ή άπό την έποχή άκόμη που ήταν Διάδοχος. Στο σύντομο χρονικό διάστημα της βασιλείας του ή ψυχική του αίθρία και τό διαρκές χαμόγελό του εξαπλώθηκαν στον έθνικόν όρίζοντα που ήταν σκεπασμένος άπό πολλά και βαριά σύννεφα. 'Η σλαβοκίνητη κομμουνιστική άνταρσία βρισκόταν στην άκμή της. Στα έρείπια, τις σφαγές και τις λεηλασίες που ειχαν αφήσει πίσω τους άπό τον καιρό της έχθρικής κατοχής της χώρας οι Γερμανοί, οι 'Ιταλοί και οι Βούλγαροι, οι κομμουνισταί στην καταστροφική τους μανία έρχόντουσαν νά προσθέσουν καθημερινώς νέους καπνούς και νέο αίμα. Σήμερα όλα αυτά άνήκουν στο παρελθόν. Στη δεύτερη έπέτειο των γενεθλίων του Βασιλέως Παύλου άπό την ήμερα που άνέβηκε στο Θρόνο ό κομμουνισμός κατάκειται ήττημένος και έξουθενωμένος. Εις τά πολλά έτη που εχόμαστε στο Βασιλιά μας επί τη εύκαιρία των γενεθλίων του προσθέτουμε άκόμη κατά τη διάρκεια της βασιλείας του νά μη παρυσιαστεί πιά κανένα νέφος στον έθνικόν όρίζοντα.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Μιά και μιλάμε για έπετείους γεννήσεων δέν θα ήταν άσκοπο νά αναφέρουμε και μιά άλλη. 'Ο διεθνής κομμουνισμός ετοιμάζεται νά πανηγυρίσει σε λίγες μέρες την έβδομηκοστή έπέτειο της γεννήσεως του Στάλιν. Κανείς βέβαια φθόνος. Δέν μπορούμε όμως νά αφήσουμε άπρατήρητο τό ότι σύμφωνα με τά πρακτορειακά τηλεγραφήματα που έρχονται άπό τις χώρες του Σιδηρού Παραπετάσματος, οι σχετικές προετοιμασίες έχουν πάρει τέτοιο χαρακτήρα οάν νά πρόκειται νά πανηγυρισθ ή όχι ή έορτή ένός ανθρώπου, αλλά μάλλον ή μνήμη ένός Θεού. Γι' αυτό φαίνεται ή κομμουνιστική θεωρία έχει καταργήσει τό Θεό και

τις θρησκείες που τις χαρακτηρίζει ως όπιο των λαών, για να τα αντικαταστήσει όλα αυτά με τα κομμουνιστικά είδωλα. Άσφαλώς θα πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι είναι και αυτή μία από τις προόδους που φιλοδόξησαν να φέρουν στον κόσμο μακριά από κάθε μικροαστική αντίληψη και με απόλυτη ύλιστική διαλεκτική συνέπεια οι σύγχρονοι άναμορφωτάι. Θα μπορούσαν δε να μᾶς καταπλήξουν με αυτήν αν δεν τους έλειπε λιγάκι η χάρη της πρωτοπίας. Γιατί υπάρχει ως γνωστόν το προηγούμενο της θεοποίησης των Ρωμαίων Αυτοκρατόρων. Έκτός πιά αν εκείνος ο Πλίνιος ήταν βέροσ μοναρχοφασίστας και τους μεγάλους ρώσους Αυγουστῶφ τους παρουσίασε πλαστογραφώντας την Ιστορία ως Λατίνους Divos Augustos.

ΤΡΑΪΚΟ ΚΩΣΤΩΦ

Στη σειρά των μεγάλων και έντυπωσιακών δικών έκκαθαρίσεως που γίνονται κάθε τόσο πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα ή δίκη του Βουλγάρου κομμουνιστού ήγέτου και πρώην αντιπροέδρου της σημερινής Βουλγαρικής κομμουνιστικής κυβέρνησεσ Τράϊκο Κωστῶφ αποτελεί την πρώτη εξαίρεση ως πρὸς τὰ προπαγανδιστικά ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα περίμεναν ἀπὸ αὐτὴν οἱ κατηγοροῦ τοῦ. Ὡς τώρα ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι τοῦ κομμουνισμοῦ ὄχι μόνον δμολογοῦσαν κατὰ ἕναν πολὺ παράξενο τρόπο ὅτι ὑπῆρξαν ἔνοχοι καὶ κατὰπυτοι προδότες τοῦ κόμματος καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκλιπαροῦσαν τὴ θανατικὴ τους καταδίκη τὴν ὁποῖαν καὶ θεωροῦσαν ὡς τὸ μόνο μέσο πὸ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ τους ἐξίλειώσει γιὰ τὸ μεγάλο τους ἔγκλημα. Στὴ δίκη ὁμως τοῦ Κωστῶφ πὸ ἔγινε στὴ Σόφια πρὶν ἀπὸ λίγες μέρεσ φαίνεται πὸς καὶ τὶ δὲν εἶχε ὑπολογισθεῖ καὶ τόσο καλὰ ἀπὸ τοὺς σκηνοθέτες τοῦ θεάματος. Ὁ Κωστῶφ ὄχι μόνον δὲν ὤμολόγησε τὴν ἔνοχὴ του, ἀλλὰ ἀρνήθηκε καὶ ὄλεσ τις κατηγορίες πὸ τοῦ ἀπέδωσαν πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν καὶ τῶν ἀντιπάλων κατηγορῶν του καὶ ὀλοκλήτης διεθνούς Κοινῆς Γνώμης. Ἡ ἀρνήσή του ὁμως αὐτὴ δὲν στάθηκε ἱκανὴ νὰ τὸν σώσει ἀπὸ τὸ θάνατο. Ἡ νέα θρησκεία τοῦ Στάλιν, τῆς ὁποίας ἐτοιμάζεται ὁ μεγάλος πανηγυρισμὸς μετὴν εὐκαιρία τῶν γενεθλιῶν του, ἀπαιτεῖ τὴν ἀνθρωποθυσία. Καὶ οἱ σημερινοὶ Βούλγαροι θεράποντες τοῦ Βούδδα τῆς Μόσχας εὐρήκαν τὸ θῦμα στὸ πρόσωπο τοῦ Κωστῶφ. Βέβαια δὲν πρόκειται νὰ θρηνησοῦμε γιὰ τὸ ἄδοξο τέλος τοῦ Βουλγάρου κομμουνιστοῦ ήγέτου. Ἡ δίκη του ὁμως καὶ τὸ ἀποτελεσμά πὸ μᾶς ἔδωσε μᾶς παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ σημειώσοῦμε τὰ ἀγαθὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποῖαν ὁ ἴδιος τόσο πιστὰ εἶχε ἀκολουθήσει.

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Ὁ Τζῶν, νεαρὸς ἡλικίας 20 ἐτῶν. Μπαρμπέτα τρελλὴ μέχρι τὸ σαγόνι. Μαλλὶ ὄντυξ. Ὑφὸς... Τάυρον Πάουερ. Κοστοῦμι ἐξαιρετικό.

Ἡ Βιβίκα νεαρὰ ἑταίρις 18 Μαίων. Ὑφὸς μοιραῖο. Βάδισμα ἐξαιρετικὰ προζηητικό.

Ὁ Τζῶν (Γιάννη τὸν εἶχε βαφτίσει ὁ νονὸς του) καὶ ἡ Βιβίκα (Βασιλικὴ τὴν εἶχε βαφτίσει ἡ νονὰ της) ἦσαν γείτονες. Καταλαβαίνεται φυσικά, ὅτι ἡ Βιβίκα εἶχε ἀνάψει φωτιὰ στὸν Τζῶν.

Ἐργαζότανε στὴν Τράπεζα καὶ κάθε πρῶτὸ ἔφρευγε, κάθε βράδυ ἐγύριζε. Σὲ κάθε πέρασμα της νέεσ φωτιές ἀνάβανε μέσα στὰ ἔγκατα τοῦ Τζῶν.

Καὶ ἕνα πρῶτὸ πὸ ἡ πυρκαϊὰ τὸν εἶχε τελείως τσουρουφλίσει, ἄρρισε τὴν πολιορκία... τοῦ Φρουρίου. Ἄλλὰ... Ὑπάρχει καὶ ἄλλὰ. Τὸ Φρούριο δὲν ὑπέκυπτε. Σκληρὰ ἀρρησις ἐκ μέρους ἐκείνης, στίς προσφορές ἐκείνου.

Σιὰ της εἶχε καταντήσει. Στὸ δρόμο, στὸ τράμ, στὸν Κινηματογράφο, ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζα. Οὔτε βῆμα δὲν μπορούσε νὰ κάνει ἡ Βιβίκα, χωρὶς νὰ ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸν Τζῶν.

Καὶ μὴ σοφὴ παροιμία λέει. Ὁ ἐπιμένων νικά. Ἔτσι καὶ ὁ Τζῶν ἕνα μεσημέρι εἶχε τὴν εὐτυχία, νὰ καμφθῆ τὸ Φρούριο.

Καθὼς κατέβαιναν τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, πρὸς ἐκείνη, πίσω αὐτὸς, ὅπως συνήθως, αὐτὴ κοντοστάθηκε λίγο. Αὐτὸς διπλάρωσε. Καὶ... ἔκλεισε τὸ ραντεβού. Ἡ γλυκεῖα φωνοῦλα της τοῦ εἶπε νὰ τὴν περιμένη τὸ ἴδιο βράδυ στὰς ὀκτῶ στὸ Καφφενεῖο τῆς γωνιάς. Ὅταν θὰ περνοῦσε αὐτὴ ἀπ' ἔξω.

αὐτὸς θὰ ἔβγαινε καὶ θὰ τὴν ἀκολουθοῦσε. Στὸ πρῶτο στενὸ θὰ ἔστριβαν, θὰ ἠνοῦντο καὶ θὰ... ἐβιάζαν πρὸς τὴν εὐτυχίαν. Ἄλλὰ «Πρὸς Θεοῦ μήπως μᾶς δὴ κανένα μάτι μαζί» εἶχε πεί ἡ Βιβίκα.

Ἀπὸ τὰς 7 ὁ Τζῶν εὐρίσκειτο εἰς τὸ Καφφενεῖο. 10 θέσεσ ἄλλαξε ὥσπου νὰ βοῆ τὴν κατὰλληλη. Καὶ τέλος στὰς 8 παρὰ τέταρτο, κατέληξε σὲ μὴ πὸ τὴν ἔκρινε καταλληλοτάτη. Ἀπέναντι σὲ ἕναν καθρέπτη, μέσα στὸν ὁποῖο, ἐβλεπε ὄλα ὅσα γινόντουσαν στὸν δρόμο, ἐνῶ αὐτὸς εἶχε τὴν πλάτη του γυρισμένη πρὸς αὐτόν. Ἔτσι κανείς δὲν θὰ καταλάβαινε, πὸς κατὶ περιμένε καὶ πὸς βγήκε ἀπ' τὸ Καφφενεῖο γιὰ τὴ Βιβίκα.

8 παρὰ 10, παρὰ 5, 8 καὶ 5, νὰ τὴν ἡ Βιβίκα. Κομμιστὴ καὶ λυγιστὴ φαίνεται στὸν Καθρέπτη νὰ περνᾷ ἀπὸ... Βορρᾶ πρὸς Νότον.

Ἐξαίλος ὁ Τζῶν βγαίνει ἔξω καὶ τὴν ἀκολουθεῖ. Ἄλλὰ... ἐκπληκτος δὲν τὴν βλέπει. Προχωρεῖ στὸ δρόμο, τρέχει, ἰδρώνει, ἀλλὰ πουθενά αὐτὴ, λὲς καὶ τὴν κατὰπε ἡ γῆ. Μισὴ ὥσα ἀγωνίας καὶ κόπων πέρασε, ὅταν σὲ μὴ στιγμή στὸ μυαλὸ τοῦ Τζῶν ξεκαθάρισαν ὄλα καὶ... ἔπεσε λιπόθυμος. Τὶ εἶχε συμβῆ; Ἀπλοῦστατα στὸν Καθρέπτη φάνηκε ἡ Βιβίκα βεδίλουσα ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἐβιάδιζε, ἀπὸ... Νότον πρὸς Βορρᾶν. Ὡς γνωστὸν ὁ καθρέπτης τὰ δεῖχνει ὄλα... ἀνίποδα. Φαντάζεσθε βέβαια τὴν ἀπελπίσια τοῦ Τζῶν.

Πάντως ὑπεσχέθη νὰ... σπάση τὸν Καθρέπτη τοῦ Καφφενεῖου.

K. Γ. Μ.

ΒΥΘΙΣΜΕΝΑ ΦΤΕΡΑ

Εἰς μνήμην τοῦ Ἐπισμηναγοῦ Μητραλέξη Μαρίνου, Ἀξιῶκο Συνεννοήσεως Ἀεροπορίας

— Γιατὶ θλιμμένη καρτερεῖς, στὴν ἄκρη τοῦ πελάγου; μὴ ἔχνης γυῖο πὸ νὰ μακρῶτα, μὴ ἔχεις γυῖο στὰ ξένα;
— Ἀπὲ μου πὸ ψηλά πετᾶς, στὸ πέλαο, στὸν ἄερα, τὸ γυῖο μ' ἔχω στὸν πόλεμο καὶ πέρασαν οἱ μέρες πὸ πέταξε στὸν οὐρανὸ κι' ἀκόμη δὲν ἔφάνη.
Ἦταν κομμάτι μάλαμα, εἶχε καρδιά διαμάντι, ἦταν γενναῖος στὴν ψυχὴ, στὴ μάχη παλληκᾶρι καὶ πάντα ῥοχόταν νικητής. Ἀπὲ μου μὴ τὸν εἶδες; ἀπὲ μου μὴν ἀπάντησε, μὴν εἶδες τὸ παιδί μου;
— Γιατὸ Μαρῖνο λὲς κυρά; Τὸν ξαίραμε, τὸν εἶδα μὰ τὸν ζήλεψαν τὰ βουνά, τὸν ζήλεψ' ὁ ἄερας, τὸν ζήλεψε κι' ἡ θάλασσα καὶ μὴν αὐγὴ τὸν πῆραν, τὸν οκέπασαν τὰ κόματα τῆς Παναγιάς τῆς Τήνου.
— Τὶ λὲς Ἀπὲ μ'. Ἄχ! συμφορά! Καταραμένο κύμα!
Ἀπὲ μ' ὁ γυῖός μου πέθανε; ἐπέθαν ὁ Μαρῖνος;
— Ὁχι ἀρχόντισσα κυρά, περήφανὴ του μάννα, ὁ γυῖός σου δὲν ἐπέθανε, θὰ ζῆ αἰώνια τώρα!

ΤΖΙΒΙΣΚΟΣ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ Η ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗ

Ο γνωστός Άγγλος δημοσιογράφος κ. Edward Howell, επισκεφθείς την Μακρόνησον τον περασμένο μήνα, έδημοσίευσε εις τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Every Ponty's» ἕνα διαφωτιστικώτατον ἄρθρον περὶ τῆς συντελουμένης ἐκεῖ ἐργασίας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἀρχαῖον λίκνον τῆς Δημοκρατίας, ἔνα σοβαρὸν πείραμα μετεκπαιδευσεως πολιτῶν, τῶν ὁποίων ἡ νομιμοφροσύνη τίθεται ἐν ἀμφίβολῳ, δίδει ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα.

Ὅταν ἕνας νευρικός καὶ ἐξαλλος νέος ἔφυγε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μπὸν πρὸ 10ῦ ἐτῶν, ἀκόμη καιοὶ εὐφύεστεροι τῶνκαθηγητῶν τουθὰ ἐθεωροῦντο παράφρονεςἀνίσχυρίζοντοδι ὁ νέος οὗτος προωρίζετο νὰ γυρίσῃ τὸν κόσμον ἀνάποδα. Πού εἶναι σήμερον οἱ σοφοὶ αὐτοὶ φιλόσοφοι τῆς Μπὸν; Ἐχουν πεθάνει. Ἄλλ' εἰς ὄλοκληρον τὴν ὑδρόγειον ὁ κόσμος διοικεῖται πλέον ἢ ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν ἰδεολογίαν ποὺ ἐδημιούργησε ὁ Κάρλ Μάρξ.

Ποία εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὴν τὴν ἰδεολογικὴν ἐπίθεσιν; Ὅπως ἕνας Στρατὸς ἀναχατίζεται μόνον ὑπὸ ἐνὸς Στρατοῦ ἰσχυροτέρου, καὶ ὅπως μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν τακτοποιεῖται μὲ μίαν οἰκονομικὴν λύσιν, οὕτω καὶ μίαν ἰδεολογικὴν ἐπίθεσιν ἐπὶ τοῦ ἰδεολογικοῦ πεδίου δέον ν' ἀντιμετωπιθῇ μὲ μίαν ἰσχυροτέραν ἰδεολογίαν.

Οὐδεὶς ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τόσον καθαρὰ ὅσον οἱ Ἕλληνες. Ἐπὶ ἐννεα ἔτη μάχονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν στρατιωτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἰδεολογικῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ τοῦλάχιστον πεδίου αἱ τελευταῖαι Νίκαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ δίδουν νέαν τροφήν εἰς τὰς ἐλπίδας ταχείας Εἰρήνης καὶ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, τὰς ὁποίας ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον ἐστερήθη τὸ γενναῖον καὶ συνεχῶς πάσχον μικρὸν αὐτὸ Ἔθνος, τὸ λίκνον τῆς Δημοκρατίας.

Πρωτοποριακὴ Κίνησις

Ἐπὶ τοῦ ἰδεολογικοῦ πεδίου ἡ πλέον σημαντικὴ ἴσως μάχη συνεχίζεται. Οἱ Ἕλληνες ἀντιλαμβάνονται διὰ αἱ Στρατιωτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ λύσεις δὲν εἶναι ἀρκεταί. Ὅφειλουν νὰ ἐδραϊώσουν μίαν δημοκρατικὴν ἰδεολογίαν, ἰσχυροτέραν καὶ καλυτέραν τοῦ κομμουνισμοῦ, μίαν ἠθικὴν ὅσον καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῆς δημοκρατικῆς διαρθρώσεως τοῦ Ἔθνους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἤρχισαν ἐνδιαφέροντα ἰδεολογικὰ πειράματα. Ἐνα ἐξ αὐτῶν λαμβάνει χώραν, ἐπὶ τῆς νήσου Μακρονήσου, ἀπέχουσαν δύο μίλια ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον λιμένα τοῦ Λαυρίου ἐπὶ τοῦ νοτιωτέρου ἄκρου τῆς Ἀτικῆς, περὶπου μίαν ὥραν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μὲ αὐτοκίνητον. Ἐδῶ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἐγκατέστησαν στρατιωτικὰ στρατόπεδα ἰδιαιτέρου χαρακτήρος διὰ τὴν ἐκπαιδεῦσιν Στρατιωτῶν τῶν ὁποίων ἡ νομιμοφροσύνη εἶναι ἀμφίβολος. Εἰς τὰ στρατόπεδα ἀποστέλλονται ἄνδρες τῶν ὁποίων τὰ ποινικὰ μητῶρα ἀναφέρουν πᾶσαν ἄνθρωπον τινὰ δρᾶσιν. Μερικοὶ ἐπολέμησαν μὲ τὸν Ἀνταρτικὸν στρατόν. Ἄλλοι ἔλαβον μέρος εἰς δολιοφθοράς ἢ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι.

Ἄριστοι ἐν τῷ Στρατεύματι

21.800 ἐκ τῶν νέων αὐτῶν διήλθον ἀπὸ τὴν Μακρόνησον κατὰ τοὺς τελευταίους 18 μῆνας. Ἐκ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀριθμοῦ μόνον 800 ἀπεδείχθησαν ἀδιόρθωτοι ὅπαδοι τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας. Ἄφ' ἐτέρου, 7.800 προσεφέρθησαν ἐθελοντικῶς νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὸν Ἑθνικὸν Στρατόν καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν σημαντικῶν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων. Αἱ εἰδικαὶ μονάδες τῆς Μακρονήσου ἀποτελοῦμεναι ἀποκλειστικῶς ἀπὸ πρώην ἀντάρτας, θεωροῦνται ἐκ τῶν ἀρίστων τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Ἐνας φίλος τοῦ γράφοντος εὗρισκετο εἰς τὴν Μακρόνησον ὅταν ἦλθεν ἡ εἰδησις ὅτι εἰς μίαν τῶν Μονάδων αὐτῶν εἶχεν ἀπονειμηθῆ παρασῆμον διὰ τὴν

συμμετοχὴν τῆς εἰς τὴν κατάληψιν τῶν κορυφῶν τοῦ Γράμμου. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν συναδέλφων τῶν οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀκόμη εἰς τὴν νῆσον ἦτο καταπληκτικός. Τὸ ἐν λόγω Τάγμα εἶχε ἤδη λάβει δύο εὐφύμους μνείας διὰ τὴν δρᾶσιν του εἰς τὸν τομέα τῆς Ἠπείρου.

Μὲ ἰοιδοῦντε κριτήριον κρινόμενα, τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ εἶναι ἀξιοσημείωτα, ὅπως ἀξιοσημείωτος εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Κέντρον. Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἀγῶνος ἐνὸς ἀνθρώπου, τῆς πίστεως του καὶ τῆς ὑπομονῆς του ἐναντι ἀντιξῶων συνθηκῶν καὶ τέλος τοῦ θριάμβου του εἰς ἕνα πείραμα τὸ ὁποῖον δυνατόν νὰ ἔχη ἀντίκτυπον πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορία ἤρχισε εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ 1944 ὅταν μετὰ τὴν στάσιν τὴν ἐκκραγείσαν ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὀρισμένα ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα ἐνεκλείθησαν εἰς Στρατόπεδα. Ἐνῶ οἱ περισσώτεροι εἶχον πλέον διαγράψαι τοὺς στασιαστὰς αὐτοὺς ὡς ἀμετανοήτους, εἰς τὸ Συναγματοῦρχος, ὀνόματι *Μπαϊρακτάρης* ἤρχισε νὰ πιστεύῃ ὅτι δυνατόν νὰ ὑπῆρχε ἕνα φάρμακον δραστηκώτερον ἀπὸ τὴν φυλάκισιν. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Στρατόπεδον καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τι ἀκριβῶς ἐσκέπτοντο οἱ ἄνδρες αὐτοὶ, οὕτως ὥστε νὰ εὑρεθῇ ἕνας τρόπος νὰ ἐπανακτίσῃ ἕνα πλέον πατριωτικὸν φρόνημα. Ὅταν ὁ Συναγματοῦρχος ἐπισκέφθη τὸ Στρατόπεδον ἐγένετο δεκτὸς μὲ καχυποψίαν καὶ μὲ ἀπειλὰς. Ἄλλ' ἐπέμεινεν καὶ ἐξηκολούθησε νὰ ἐπισκέπτεται τὸν καθένα ἀνθρωπικῶς καὶ ἦτο εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ ποιοὶ ἦσαν οἱ ὑποκινηταὶ καὶ ποιοὶ εἶχον ἀπλῶς παρασυρθῆ. Συντόμως πολλοὶ ἐκ τῶν κρατούμενων εἶχαν γίνῃ φίλοι του.

Ἀντάρται εἰς Στρατόπεδα

Ἐν καιρῷ ἡ Ἑλλάς ἀπλευθερώθη, καὶ ἐπηκολούθησεν ὁ Πόλεμος, ὅστις μόλις σήμερον ἤχθη εἰς πέρας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συλλαμβανόμενων ἀνταρτῶν ἤρξε καθημερινῶς καὶ οὗτοι ἐνεκλείοντο εἰς Στρατόπεδα καθ' ἅσπασαν τὴν χώραν. Ὁ Συναγματοῦρχος *Μπαϊρακτάρης* τότε ἐδήλωσε ὅτι ἐπίστευε πῶς ὁ κομμουνισμός εἶναι ξένος πρὸς τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὅτι πλείστοι τῶν ἀνδρῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπαναφερθῶν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἐάν συνεκεντροῦντο ὅλοι εἰς ἕναν τόπον.

Ἠγέρθησαν πλείστοι ἀντιρρήσεις, καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἀπεφάνθησαν ὅτι θὰ ἦτο ματαῖα ἡ προσπάθεια καὶ ἐπικίνδυνος ἡ συγκέντρωσις τοιαύτης μεγάλης δυνάμεως ὑπόπτων στοιχείων εἰς ἕνα τόπον. Τελικῶς ἡ Κυβέρνησις συνεφώνησεν, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ εὐρίσκειται τὸ Στρατόπεδον ἐντὸς τῆς ἐνδοχώρας.

Ὁ Συντοῦρχος *Μπαϊρακτάρης* ἤρχισε τότε νὰ ἀναζητῇ μίαν κατάλληλον νῆσον καὶ τελικῶς ἐξέλεξε τὴν Μακρόνησον, μίαν νῆσον χωρὶς βλάστησιν, χωρὶς κατοίκους καὶ χωρὶς νερὸ. Ὅταν ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τῆς Νήσου, τὸ νερὸ μετεφέρετο ἐντὸς θηραλείων, μὲ ἰστιοφόρον. καὶ ὅταν ἐπεκράτει θαλασσοταραχὴ δὲν ὑπῆρχε καθόλου νερὸ. Ἄλλὰ ἡ πίστις τοῦ Συντοῦρχου καὶ τῶν βοηθῶν του ἐνίκησε κάθε ἐμπόδιον.

Βαθμηδὸν ὁ Συντοῦρχος *Μπαϊρακτάρης* συνεκέντρωσε περὶ τὸν ἕναν πυρῆνα ἀφωσιωμένων ἀξικῶν ὡς ὁ Λοχαγὸς Πουλαντζᾶς κ. ἄ., ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὴν δυνατότητα τοῦ πειράματος καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων καθίστατο δυνατὴ ἡ ἀνάκλησις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.

Ἡ ἐκπαιδεῦσις τῶν ἀνδρῶν ἐβασίσθη ἐπὶ ἀπλῶν θεμάτων ὡς ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, ἡ πίστις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν οἰκογένειαν. Διασχίζοντες τὸν στενὸν πορθμὸν τῆς Μακρονήσου βλέπετε μὲ μεγάλα γράμματα τίς φράσεις «Ζῆτω ὁ Βασιλεὺς ΠΑΥΛΟΣ» καὶ «Ζῆτω ἡ ΕΛΛΑΣ». Ἐχουν σχηματισθῇ εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ λόφου ὅπως ὁ λευκὸς ἵππος ἐπὶ τῶν παρυφῶν τοῦ Λόφου τοῦ Γουίλτασίρ.

Διά τὸ Μέλλον

Σήμερα ἡ Μακρόνησος εἶναι ἓνα περίεργον κράμα τυπικοῦ στρατοπέδου νεοσυλλέκτων καὶ ἀποικίας πνευματικῆς καλλιέργειας. Οἱ Ἕλληνες ἀντιλαμβάνονται ὅτι οὔτε ἡ τιμωρία, οὔτε ἡ συγγνώμη εἶναι ἀποτελεσματικά. Ἡ ἐπανεκπαίδευσις εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Μακρόνησου. Οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι κρατούμενοι ἢ ἐξόριστοι.

Ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα περιγράφει τὴν Μακρόνησον ὡς ἓνα νέον Νταχάου ὅπου λαμβάνουν χώραν ἀπεριγραπτά βασανιστήρια, καὶ οὕτω τινὲς τῶν νεοαφικνουμένων ἀναμένουν κακὴν μεταχείρισιν. Ἡ ἐγκύρδιος ὁμῶς ὑποδοχὴ καὶ ἡ φιλικὴ πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰ ἀποτελοῦν εὐχάριστον ἐκπληξιν.

Τονίζεται ἐξ ἀρχῆς ὅτι οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ παρελθόν των ὅσον μαῦρο καὶ ἄν ἦτο, ἐφ' ὅσον ὑποτίθεται ὅτι οὗτοι εἶναι εἰλικρινεῖς ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἠναγκάσθησαν ἢ παρεσύρθησαν εἰς τὴν παράνομον δρᾶσιν. «Δὲν ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ παρελθόν» λέγουν «ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ μέλλον».

Μόλις φθάνουν οἱ ἄνδρες στέλλονται εἰς ἓν τῶν τριῶν Ταγματίων ἐκπαιδεύσεως. Ἐκαστον τούτων χωρίζεται τῶν ἄλλων δι' ἀρκετῶν μιλίων ἀκαλλιέργητο γῆς. Ἐκαστον ἔχει τοποθετηθῆ εἰς ὥραϊαν θέσιν καταλαμβάνον χώραν ἀπὸ τῆς παραλίας ἐπὶ τῶν παρυφῶν τοῦ λόφου εἰς κανονικὰς σειρὰς μικρῶν λευκῶν σκηνῶν μὲ λευκὰ λιθόκλιτα κτίρια ἀνάμεσα τῶν. Ὅλα εἰς τὰ στρατόπεδα ἔχουν γίνεαι ἀπὸ τοὺς ἴδιους. Ὑπάρχει ὑπαίθριον θέατρον ὁμοιον μὲ τὰ ἀρχαῖα, εἰς τὸ ὅποιον ἐρμηνεύονται θεατρικὰ ἔργα. Ὑπάρχει μία λιθόκλιτος ἐκκλησία στολιωμένη μὲ κρητιδογραφίας φιλοτεχνισθείσης ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. Ἐχουν ὁμοίως. Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν μὲ τακτικὰς ἐκπομπὰς. Ἐπαινετικὰ γράμματα διὰ τὰς ἐκπομπὰς ἔφθασαν ἤδη ἀπὸ μακρυνοὺς τόπους ὡς π. χ. ἡ Βιέννη.

Ἄναγνήσις τοῦ Πνεύματος

Οἱ ἄνδρες ἐνθαρρύνονται εἰς τὰς Καλὰς Τέχνας καὶ τὴν Μουσικὴν καὶ συχνάκις ἡ ἐργασία των εἶναι ἀξιόλογος. Ἐχουν κατασκευάσει ὁμοιώματα τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ περιφύτου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς ἡωνιπόλεως. Ἐχουν ἀξιολόγους χορωδίας πού τραγουδοῦν τὰ παλαιὰ τραγούδια τῆς ἐλευθερίας πού ἤκμασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν 300ετῆ Τουρκικὴν δουλείαν. Συνθέτονται ὁμοίως νέα τραγούδια καὶ μουσικῆ, ὑπάρχουν δὲ ἀρκετὰ ὀρχήστρα, μία δὲ θεωρεῖται ἡ καλλίτερα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ δημιουργικὴ ἐργασία εἶναι οὐνέπεια τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Μακρόνησου. Δὲν ὑπάρχει τι τὸ ἀσύνηθες εἰς τὴν ἐκπαιδευσιν τῆς Μακρόνησου, τὴν ὅποιαν διέπει ἓν πνεῦμα συνεργασίας ἀναπτυσσόμενον εἰς ἐκάστην Μονάδα καὶ ἐν γενικῶν πνεῦμα πατριωτισμοῦ τὸ ὅποιον κυριαρχεῖ εἰς τὴν νῆσον.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας εἶναι πλήρες: Γυμναστικὴ, παίγνια, κολύμβησις, ποδόσφαιρον, πετόσφαιρα κλπ. βασικαὶ ἀσκήσεις, ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου ἐκπαιδεύσεως γίνονται διαλέξεις καὶ συζητήσεις καθ' ὁμάδας. Τὰ θέματα τῶν διαλέξεων εἶναι: «Θρησκεία καὶ κομμουνισμός», «Ὁ κομμουνισμὸς ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως», «Τὸ σφάλμα τοῦ Μαρξισμού», «Τί εἶδα στὴ Ρωσίᾳ», «Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Σλαβικὴ ἐπίθεσις», «Ἡ Ἑλλάς τὸ ἀκροπύργιον τῆς ἐλευθερίας», «Οἱ ἄνδρες τῆς Μακρόνησου στὸν Γράμμο», καὶ ἄλλα παρόμοια θέματα. Συχνάκις οἱ ὀμιληταὶ εἶναι πρώην κομμουνισταὶ καὶ ἐνίστε ξένοι ὀμιληταὶ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Κλήρον ἢ τὸν Τύπον. Ἡ κομμουνιστικὴ γραμμὴ ἐπὶ ἐκάστου θέματος ἀναλύεται εἰς τὰς συζητήσεις καθ' ὁμάδας.

Τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως ἐπιβλέπεται ἀτομικῶς ἐκ τοῦ πληροῦν ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου ὡς λέγεται τὸ 80 ο)ο εἶναι πρώην κομμουνισταὶ, μετεκπαιδευθέντες εἰς προηγουμένας σειρὰς μαθημάτων.

Ἡ Κυριώτερα Ἀντίδρασις

Εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας αἱ ὁποῖαι ἠσθάνθησαν

τὸ βάρος τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως, ἡ κυριώτερα ψυχολογικὴ ἀντίδρασις τείνει νὰ εἶναι ὁ ἀντικομμουνισμὸς. Ἀνθρώποι οἰόποιοι προσωπικῶς ὑπέφεραν ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν γίνονται ἀντιδραστικοὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἀντιπαθεῖν καὶ τὸν Κομμουνισμὸν καὶ τοὺς ὁπαδοὺς του. Ὑπάρχουν 61)2 περίπου ἑκατομμύρια τῆς καθηγορίας αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὁμῶς τοιαυτὴ ἀντίδρασις εἰς ἓναν ἰδεολογικὸν ἀγῶνα εἶναι κατὰ μέγα μέρος ἀμυντικὴ καὶ οὔτε τοὺς ἀμφιταλαντευομένους κερδίζει μὲ τὸ μέρος της, οὔτε εἶναι εἰς θέσιν νὰ μεταπέσει τοὺς ἤδη πεπεισμένους. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ πείραμα τῆς Μακρόνησου παρουσιάζει εἰδικὸν ἐνδιαφέρον. Ἀποτελεῖ μίαν προσπάθειαν μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἀμύνης εἰς τὴν ἰδεολογικὴν ἐπίθεσιν καὶ μίαν ἀπόπειραν νὰ πεισθοῦν οἱ ἔχοντες τάσεις κομμουνιστικὰς ὅτι ὑπάρχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἓνας τρόπος ζωῆς καλλίτερος ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν. Ἐσχάτως ἐπρωτόθη ὅπως καὶ αἱ Βρετανικαὶ Ἀρχαὶ εἰς τὴν Μαλαισίαν Ἰνδύσουσαν παρόμοια Στρατόπεδα.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἐκπαιδεύονται ἐπὶ τῆς νήσου δέκα χιλιάδες ἄνδρες. Ἡ ἐκπαιδεύσις ἔχει χαρακτῆρα ἐλαστικὸν καὶ οἱ ἄνδρες παραμένουν μέχρις ὅτου οἱ ἐκπαιδευταὶ τῶν βεβαιωθοῦν ὅτι ἡ νομιμοφροσύνη των δὲν τίθεται πλέον ἐν ἀμφιβολίᾳ. Λέγεται ὅτι κατὰ μέσον ὅρον τὸ ἀπαιτούμενον διάστημα εἶναι πέντε περίπου μῆνες, ἂν καὶ διὰ μερικοὺς ἀπαιτεῖται διάστημα μικρότερον ἢ καὶ μεγαλύτερον. Ἐπεσκέφθη ἔσχάτως τὴν νῆσον μὲ μίαν ὁμάδα 20 Ἑλλήνων Ἀξέκων ἀπὸ διαφόρους Μονάδας. Ἐπεσκέφθησαν καὶ τὰ τρία στρατόπεδα καὶ ὠδηγήθησαν παντοῦ. Οἱ ἄνδρες ἦσαν παρατεταγμένοι καὶ οἱ Ἀξέκοι συνωμίλησαν μὲ ἀρκετοὺς ἐξ αὐτῶν. Μετὰ τὴν διάλυσιν οἱ ἄνδρες ἤλθαν γύρω μίαν φωνάζοντας «Θέλουμε ὅλα». Εἶχαμε καθὲς εὐκαιρία νὰ συζητήσωμεν μετ' αὐτῶν ἐλευθέρως.

Πρώην κομμουνισταὶ

Εἰς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὁμάδος μας ἦτο Λοχαγὸς ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπηρετήσει εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὸ 1940-41 καὶ εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν Ἀντίστασιν. Εἶχε τραυματισθῆ ἀρκετὰς φορὰς καὶ εἶχε λάβει τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν τετρακίς.

Τὸ 1944 ἐνῶ ἀπουσίαζεν μὲ τὸν Στρατόν, οἱ ἀντάρται ἐδήωσαν τὸ χωριὸν του καὶ κατέσφαξαν τὸν τριετῆ υἱὸν του καὶ τὸν ἀδελφόν του. Εἶναι τραγικὸν τὸ πόσον συχνὰ παρουσιάζονται παρόμοια προσωπικὰ περιστατικὰ στὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἐν λόγω ἀξιωματικὸς πάντως συνενικήθη ὅταν διεπίστωσε τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ νέον πνεῦμα πού ἐχαρακτήριζε τοὺς παλαιοὺς κομμουνιστάς. Τοῦ ὠμίλημος μὲ πύρινον ἔξαρτον καὶ μὲ εἰλικρινεῖαν, ἀποτεινόμενος εἰς τὴν πίστιν των πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ μαχητικὸν των πνεῦμα. Οἱ λόγοι του, συνενίκησαν τοὺς ἄνδρας καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔκλαψαν. Ἐξαφνα παρετηρηθῆ μία κίνησις: Τὸ πλῆθος πού μᾶς ἐτριγύριζε μᾶς ἐσήκωσε εἰς τοὺς ὤμους καὶ μᾶς μετέφερον εἰς μεγάλῃν ἀπόστασιν μέχρι τοῦ σημείου ὅπου ἀνέμενον τὰ αὐτοκίνητά μας. Ἐκεῖ μᾶς ἀπεχαιρέτησαν μὲ τραγούδια.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῆς πλειονότητος τῶν νεοσυλλέκτων ἀπεδείχθη αὐθόρμητος καὶ εἰλικρινής. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασιλίσσα ἐπεσκέφθησαν προσφάτως τὴν Μακρόνησον μετὰ τοῦ κ. Κανελλοπούλου, Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐφέροντο ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνθουσιάζωντων στρατιωτῶν, οἵτινες, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των, τοὺς ἠκολούθησαν κολυμβῶντες διὰ νὰ τοὺς ἀποχαιρετίσουν.

Τώρα τὸ πείραμα ἐπεκτείνεται. Οἱ πολῖται κομμουνισταὶ στέλλονται εἰς παρόμοια ἐκπαιδεύσιν καὶ περὶ τοὺς 3.000 ἔχουν ἤδη φθάσει εἰς τὴν νῆσον. Εἰς μίαν ἄλλην νῆσον, τὴν Λέρον, ἤρχισαν τὴν ἐκπαιδεύσιν 700 νέων καὶ νεανίδων, οἵτινες ὑπεχρέωθησαν νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς συμμορίτας καὶ συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ. Τὰ Κέντρα αὐτὰ ὁμοῦ μετὰ τῶν 48 σχολείων διὰ τὰ συμμοριόπληκτα παῖδιά πού φροντίζουν διὰ 18.000 ἄστεγα παῖδιά τῶν κατεστραμμένων χωριῶν, εἶναι ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰ Κομμουνιστικὰ «ἀναμορφωτικὰ» κέντρα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν ἄλλων Κομμουνιστικῶν Κρατῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΣΟΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τὴν στιγμήν αὐτὴν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συνταρακτικῶν γεγονότων ἅτινα ὠδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς δύο παγκοσμίους πολέμους μεταξύ τῶν ὁποίων ἐμεσολάβησε μία μικρὰ χρονικὴ περίοδος εἴκοσι περίπου ἔτων, ἣτις πολὺ ὀρθῶς ὠνομάσθη ἐποχὴ ἰδιοτύπου ἀνακωχῆς τῆς γιγαντιαίας συρράξεως τῶν Ἑθνῶν.

Πολλὰ ὑπῆρξαν τὰ βαθύτερα αἷτια ἅτινα ὠδήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον· τὰ κυριώτερα ὅμως αὐτῶν ἦσαν ἢ μετὰ τὴν ἤττη κοινῇ γνώμῃ τῆς χώρας αὐτῆς συνειδήσις «ἐκδικήσεως» ἣτις ἐχρησίμευεν ὡς σύνθημα μὲν τοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας ἐκδικητικοῦ πολέμου συνδέετο δὲ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς μετὰ τῆς Ρωσσίας συμμαχίας—πρῶτον, καὶ δευτερον ὁ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ναυιλίας καὶ βιομηχανίας τῶν Γερμανῶν—ἣτις ἠπέλιψε σαφῶς τὸ Ἑγγικὸν ἐμπόριον καὶ συνεπῶς τὴν κυριαρχίαν καὶ ἀποικιακὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας—προκαλούμενος ἀνταγωνισμὸς μεταξύ Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας ἄφ' ἑνὸς καὶ ἄφ' ἑτέρου ἡ ὀξυθυμία πολλῶν κατάστασις μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ἔνεκεν τῶν πανσλαβιστικῶν σκοπῶν τῆς δευτέρας. Εἶναι μικρὸς ὁ χώρος διὰ νὰ τονίσωμεν τοὺς συνδυασμοὺς τῶν συμμαχιῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς πρὸ τοῦ 1914 διπλωματικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης. Ὑπαρχόντων τῶν ἀνωτέρω βασικῶν αἰτίων εὐρέθῃ τὸ τυχαῖον οὕτως εἶπεν γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε τὴν ἀφορμὴν· ἡ ἐν Σεραγέβῳ δολοφονία τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Αὐστριακοῦ θρόνου Φερδινάρδου ὑπὸ νεαροῦ τινοῦ βοσνίου. Οὕτω μετὰ μεγίστης σπουδῆς ἤρξατο περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου 1914 ὁ μέγας τετραετὴς παγκόσμιος πόλεμος κατὰ τὸν ὁποῖον εἰσῆλθον αἱ δυνάμεις ἵνα ἐξυπηρετήσουν πλέον τὴν πρὸ ἑτῶν χαραχθεῖσαν πολιτικὴν των. Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους σχεδὸν ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰ διάφορα πολεμικὰ θέατρα καὶ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξε ἡ εἴσοδος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Δυτικῶν εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὅστις, ἔληξε διὰ τῆς πλήρους ἤττης τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν (Γερμανίας—Αὐστουγγαρίας) καὶ τῶν συμμάχων των.

Τὸ μεγαλύτερον γεγονὸς τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου ἀναμφισβητήτως ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβληθεῖσα Κομμουνιστικὴ Ἐπανάστασις ἐν Ρωσσίᾳ διότι ἐκ τῆς πραγματικότητος αὐτῆς προεκλήθησαν τόσα καὶ τόσα ἄλλα σημαντικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἀπλῶς ἀνεστάτωσαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἠπειρον καὶ τὸν κόσμον ὀλόκληρον ἀλλὰ ἐδημιούργησαν εἰς τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν τῶν δυνάμεων νέας ἐπιδιώξεις πολυπλόκουσ ὡς συνέπεια τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία οξύτητος πρωτοφανοῦς διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἡ ἔκρηξις τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Τὸ πλέον πραγματικὸν γεγονὸς τῶν νεωτέρων χρόνων· ἡ Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάστασις τῆς Ρωσσίας, δὲν ἔμεινεν γεγονὸς ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς Ρωσικῆς ἐπικρατείας—καὶ τοῦτο δυστυχῶς διὰ τὰ ὑπόλοιπα Ἑθνη—ἀλλὰ ὡς φθοροποιὸν μικρόβιον μετεδόθη ἀστραπισίως ἐντὸς κάθε ἐπικρατείας

τῶν διαφόρων Ἑθνῶν. Πολλοὶ δυστυχεῖς ὑπάρξεις καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης εἰς τοὺς Λαοὺς ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κομμουνισμὸν καὶ ὀργανώθησαν μετὰ Μπολσεβικὸν σύστημα τὰ Κομμουνιστικὰ κόμματα διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν κρατούντων θεσμῶν. Ἐκεῖ ὅμως πού τὸ Κομμουνιστικὸν μίasma ἐνεφανίσθη ὡς πλέον ἰσχυρόν, ἦτο εἰς Κράτη δυστυχοῦντα καὶ κλυδωνιζόμενα λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς ἥττης των· τὰ κράτη αὐτὰ ἦσαν ἡ Αὐστρουγγαρία καὶ ἡ Γερμανία κυρίως. Μοιραίως ὅμως αἱ ἀντικομμουνιστικαὶ δυνάμεις ἀντέταξαν εἰς τὴν βίαν καὶ κατόπιν ἀγῶνων αἱματηρῶν ἐπεβλήθησαν δικτατορικὰ καθεστῶτα. Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν πρῶτον ὁ Ναύαρχος Χόρτυ ἀνέτρεψε τὸν Μπέλλα—Κούν καὶ ἐγκαθίδρυσεν ὀλοκληρωτικὸν καθεστῶς. Ἄλλα βαθύτερα αἷτια συνυπολογιζομένων καὶ τῶν Κομμουνιστικῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν συντέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς Ἱταλίαν ὁ Μουσσοῦλι καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ Χίτλερ, εἰς τὴν Πορτογαλίαν ὁ Καρμόνα μετὰ τὸν Σαλαζάρ καὶ ἀργότερον εἰς τὴν Ἰοπανίαν ὁ Φράνκο.—Βασικὰ σφάλματα τῶν νικητῶν συμμάχων ἔναντι τῶν ἠττημένων καὶ τόσαι ἄλλαι λανθασμένα κατευθύνσεις τῶν ὑπευθύνων ἔναντι τῆς Ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀγγλογάλλων κυρίως καὶ Ἀμερικανῶν ὀλιγώτερον ἐδημιούργησαν πάλιν τὴν Γερμανίαν ἰσχυρὰν καὶ ἠνέχθησαν τόσον τὴν Ἱταλίαν, ὅσον καὶ τὴν Ἰαπωνίαν εἰς τὸ νὰ παραβαίνουν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν τὰς διατάξεις τῆς Κ.Τ.Ε. ἣτις ὄχι μόνον δὲν συνέβαλλον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἀλλὰ τρυφαντικῶν ἔφερε τελείως ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα.

Τοιοτοτρόπως ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κόσμος ὀλόκληρος διὰ τῆς ὑποχωρητικότητος τῶν Δυτικῶν δυνάμεων ἀπὸ τοῦ 1935 ὀδηγεῖται ὀλοταχῶς καὶ μοιραίως εἰς τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον τὰς συνέπειας τοῦ ὁποῖου ὑφιστάμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν καὶ θὰ εἶναι ἕνα πραγματικὸν θαῦμα ἐάν ἡ ἀνθρωπότης κατορθώσῃ—πού εὐχόμεθα ὀλοψύχως, εἰδικῶς δὲ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες—νὰ ἀποτρέψῃ ἕναν νέον Παγκόσμιον πόλεμον. Ἡ σειρὰ ἄρθρων μας ἣτις ἤρχισε μετὰ τὸ ἄρθρον «ἡ ἀπαρχὴ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολέμων» δὲν ἔχει σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολέμων κυρίως—οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν ἤδη εἰς τὸ παρελθόν—ἀλλὰ διὰ ταύτης ἐπιδιώκεται νὰ δοθῇ μία ἀκριβεστέρα εἰκόνα τῆς πυκνῆς ἐποχῆς ἣτις ἐδημιουργήθη καὶ τὴν ὁποῖαν ἀντιμετωπίζει ὀλόκληρος ἡ ὑδρόγειος σήμερον. Διὰ τῆς εἰκόνης αὐτῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν βαθυτέρων αἰτίων τῆς θὰ δυνηθῶμεν νὰ συλλάβωμεν κάπως τουλάχιστον τὸ βαθὺ περιεχόμενον τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τεύχους θὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν διευκρίνισιν τῆς ὅλης δημιουργηθείσης καταστάσεως· ἡ προστάθειά μας δὲν θὰ ἔχη ἄλλον σκοπὸν ἀπὸ τοῦ νὰ δώσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πραγματικῆς ἐξελιξέως τῶν σημερινῶν γεγονότων μετὰ τὴν ἤδη συντελεσθεῖσαν διχοτόμησιν τοῦ κόσμου εἰς Δύσιν καὶ Ἀνατολήν.

ἈΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ

Λοχαγὸς Διαβ)σεων

Ἡ Ἐπιπτώσις μετ' ἐπιπέδου Λόγισι...

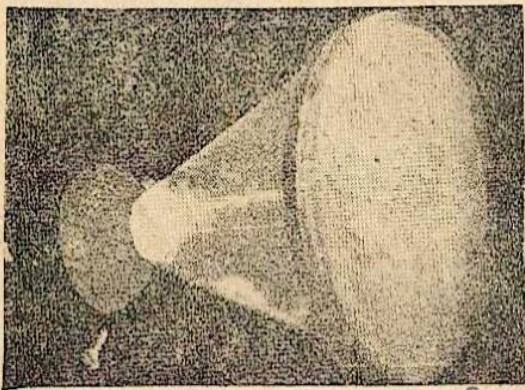
Φ. Φ. Φιαννούδου
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΤΟ ΟΝΕΙΔΟ ΠΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

Ἡ ΑΥΞΟΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΙΓΜΑΤΟΣ

90N Ἀπομένει τώρα νὰ δοῦμε πῶς κάνουμε τὸ στίγμα φωτεινότερο ἢ σκοτεινότερο, πῶς μεταβάλλουμε δηλαδή τὴ φωτεινότητά του. Κι' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἡ λύσις εἶναι εὐκόλη.

Ὁ ἀστρὸφύλακας πὺρ ρυθμίζει τὴν κίνηση τῶν ἠλεκτρονίων τῆς δέσμης στὸν καθοδικὸ σωλῆνα, εἶναι συνήθως ὁ κύλινδρος τοῦ Wehnelt, ἡ ἐσχάρα. Ἄν αὐξομειώσουμε λοιπὸν τὴν ἀρνητικὴν τάση τῆς ἐσχάρης, αὐξομειώνουμε καὶ τὴν φωτεινότητα τοῦ στίγματος. Στὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα φτάνουμε, ἂν αὐξομειώσουμε καὶ τὴν τάση τῆς πρώτης ἀνόδου.

Τὸ ζήτημα τῆς αὐξομειώσεως τῆς φωτεινότητος τοῦ στίγματος ταίζει πρωτεύοντα ρόλο στὴν Τηλεόραση. Προσέξτε τὸ λευκὸ σημαδάκι ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ καθοδικοῦ σωλῆνα (Σχ. 1). Εἶναι τὸ φωτεινὸ στίγμα. Ἄν μετακινήσουμε τὸ

Σχ. 1.

στίγμα αὐτὸ ταχύτατα, ἐφαρμόζοντας ἀνάλογη ἐναλλασσόμενη τάση μόνο στὸ σύστημα τῆς ὀριζόντιας ἐκτροπῆς, δίχως ν' αὐξομειώσουμε τὴν φωτεινότητά του ἔντασι, στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς θὰ παρουσιαστῇ, ὅπως καὶ παραπάνω εἴπαμε, μιὰ ὀριζόντια γραμμὴ πὺρ θὰ ἔχη καθ' ὅλο τὸ μήκος τῆς τὴν ἴδια φωτεινότητα. Ἄν πάλι, ἀφίοντας ἤσυχον τὸ σύστημα ὀριζόντιας ἐκτροπῆς, ἐφαρμόσουμε στὸ σύστημα κατακόρυφης ἐκτροπῆς ἀνάλογη τάση, θὰ δοῦμε ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς, μιὰ κατακόρυφη φωτεινὴ γραμμὴ.

Ἄν τώρα ἀφίονουμε νὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ δύο συστήματα, μποροῦμε, μετ' ἀνάλογη ἐκλογή τῶν τάσεων ἐκτροπῆς, ν' ἀναγκάσουμε τὸ φωτεινὸ στίγμα νὰ σαρώνη ἓνα ὀλόκληρον τετράπλευρον τμήμα τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς τόσο γρήγορα, ὥστε χάρη στὴν

ἀδράνεια τοῦ ματιοῦ μας καὶ τῆς φθοριζούσας οὐσίας, νὰ βλέπουμε ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ τετράπλευρου νὰ φωτοβολῇ. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς φωτεινὸ τετράπλευρον μᾶς παρουσιάζεται στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ καθοδικοῦ σωλῆνα, ὅταν ἀνοίξουμε τὸν τηλεορατικὸ δέκτη, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐκπομπή, ἄρα καὶ ἡ λήψη, μᾶς εἰκόνας.

Ὅταν ὁμοῦς ἀρχίσῃ ἡ ἐκπομπή αὐτή, τὰ κύματα πὺρ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὸν πομπὸν μετατρέπονται στὴν κεραία τοῦ δέκτη μας σὲ ρεύματα, πὺρ, ἀφοῦ ἐνισχυθοῦν καὶ ὑποστοῦν ὠρισμένην κατεργασία, καταλήγουν στὴν ἐσχάρα τοῦ καθοδικοῦ σωλῆνα γιὰ ν' αὐξομειώσουν τὴν ἀρχικὴν τῆς τάση. Ἡ αὐξομείωσις ὁμοῦς τῆς τάσεως τῆς ἐσχάρης, αὐξομειώνει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠλεκτρονίων πὺρ ἀποτελοῦν τὴν καθοδικὴν δέσμη. Καὶ ἐπειδὴ ἡ φωτεινότης τοῦ στίγματος καθορίζεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠλεκτρονίων αὐτῆς τῆς δέσμης, συνάγεται ὅτι ἡ αὐξομείωσις τῆς τάσεως τῆς ἐσχάρης αὐξομειώνει καὶ τὴν φωτεινότητα τοῦ στίγματος. Ἔτσι, ἐνῶ τὸ στίγμα, πρὶν καταφθάσῃ στὸ δέκτη μας τὰ σήματα τῆς εἰκόνας, σαρώνη, ἀμεταβλητὸν στὴν φωτεινότητά του, τὴν ἐπιφάνεια προβολῆς, τώρα, πὺρ ἔρχονται τὰ σήματα, ἀρχίζει ν' αὐξομειώνῃ τὴν φωτεινότητά του, ἀνάλογα μετ' ἐπιταγῆς τῆς ἐσχάρης. Σ' ἓνα σημεῖον λοιπὸν τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς θὰ παρουσιαστῇ φωτεινότερον, σὲ ἄλλο σκοτεινότερον καὶ ἔτσι, παίρνοντας ὅλες τῆς διαβαθμίσεις τῆς φωτεινότητος, μᾶς δείχνει τὴν εἰκόνα, πὺρ μᾶς στέλνουν μετ' ὅλον τὸν τηλεορατικὸν πομπόν. Ἄν δὲν ἔξεραμε ὁμοῦς ὅλα αὐτὰ, πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ πιστέψουμε ὅτι ἡ εἰκόνα, πὺρ βλέπουμε στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ καθοδικοῦ σωλῆνα, σχηματίζεται ἀπὸ ἓνα ἄπλο φωτεινὸ σημαδάκι, πὺρ κινεῖται ἀστραπιαίως αὐξομειώνοντας συγχρόνως καὶ τὴν φωτεινότητά του;

Σχετικὰ μετ' ὁ ζήτημα τῆς φωτεινότητος τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς ἄς μάθουμε καὶ τὰ ἑξῆς: Στους καθοδικοὺς σωλῆνες, πὺρ κατασκευάζαν ὡς τώρα, ἡ φωτεινότητα μειωνόταν κατὰ 50 ἕως 60 οἰο, ἐπειδὴ τὸ φῶς τοῦ στίγματος φώτιζε ἀνόφελα καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καθοδικοῦ σωλῆνα. Ἐπίσης παρουσιαζόταν κάποτε, ἀπὸ ἀνακλάσεις τῆς εἰκόνας στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα τοῦ σωλῆνα, ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς καὶ δευτέρη εἰκόνα, ὁλοτέλα ὁμοία φρεσὶα μετ' ἡν πρώτη, ἀλλὰ μετ' ἀσθενέστερον φωτισμό. Τὸ φάντασμα αὐτό, ὅπως καταλαβαίνετε, ἐπηρέαζε τὴν διαύγεια τῆς κύριας εἰκόνας.

Τελευταῖα μαθαίνουμε, ὅτι στους νέους καθοδικοὺς σωλῆνες τοποθετοῦν κοντὰ στὴν ἐσωτερικὴν πλευρὰ τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς ἓνα λεπτότατον (4 δεκάκις χιλιοστὰ τῆς ἴντσας πάχος) παραπέτασμα ἀπὸ ἀλουμίνιον. Τὸ παραπέτασμα αὐτὸ ἀφίνει τὴν καθοδικὴν δέσμη νὰ προσβάλλῃ τὴν φθοριζούσα οὐσία τῆς ἐπιφάνειας προβολῆς, ἐμποδίζει ὁμοῦς τὸ φῶς νὰ διαχυθῇ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σωλῆνα.

Μ' αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ φωτεινότης αὐξάνει καὶ ἡ δημιουργία φαντασμάτων ἀποτρέπεται.

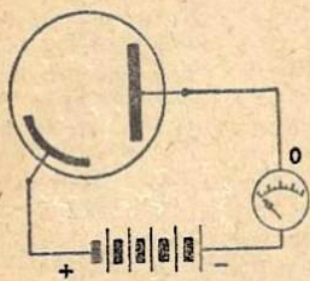
Στην εικόνα, που μᾶς δείχνει τὸ φωτεινὸ στίγμα, βλέπουμε καὶ τὸ δρόμο πὸν ἀκολουθεῖ ἡ καθοδικὴ δέσμη τῶν ἀόρατων ἠλεκτρονίων, γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν ἐπιφάνεια προβολῆς τοῦ σωλήνα. Ὁ σωλήνας τῆς εικόνας εἶναι καιωμένος ἐπίτηδες γιὰ διδασκτικούς σκοπούς. Ἔχει μέσα του ἀέριο, πὸν ἰονίζεται ἀπὸ τὸ πέρασμα τῆς καθοδικῆς δέσμης. Ὁ ἰονισμὸς τοῦ ἀερίου δημιουργεῖ τὴ λευκὴ γραμμὴ πὸν φαίνεται στὴν εικόνα. Ἔτσι κατορθώνουμε καὶ βλέπουμε τὸ δρόμο πὸν ἀκολουθοῦν τ' ἀόρατα ἠλεκτρόνια. Στους συνειδησίμηνους σωλήνες δὲν φαίνεται ὁ δρόμος αὐτός.

Η ΕΙΚΟΝΟΛΗΨΙΑ

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΚΟΠΙΟ ΤΟΥ ΖWORYKIN

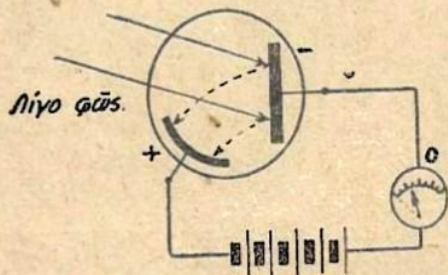
Τώρα πᾶ μωροῦμε νὰ προχωρήσουμε ἄνετα στὸ θέμα τῆς εικονοληψίας, ἀρχίζοντας τὴν ἀνάπτυξή του ἀπὸ τὸ εικονοσκόπιο τοῦ Zworykin. Καὶ γιὰ τὴν κατανόηση ὁμοῦ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ τοῦ μηχανήματος εἰμαστε ὑποχρεωμένοι ν' ἀφιερῶσουμε μερικὲς γραμμὲς στὰ προκαταρκτικά.

Πρῶτα, μιὰ γυάλινη σφαιρα, ἄδεια ἀπὸ ἀέρα (Σχ. 2). Μέσα στὴ σφαιρα δυὸ μεταλλικὲς πλάκες.

Σχ. 2.

Ἡ πλάκα, ἡ ἐνωμένη μὲ τὸν ἀρνητικὸ πόλο, δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ μεταλλικὴ πλάκα, ἀλλ' ἔχει ἐπάνω της ἓνα ἐπίχρισμα ἀπὸ φωτοπαθῆ οὐσία (κάλιο ἢ νάτριο καὶ κάλιο, καΐσιο κ.τ.λ.), πὸν τὴ μεταβάλλει σὲ φωτοπαθῆ πλάκα, ἢ, ὅπως λέμε, σὲ φωτοκάθοδο. Ἡ φωτοκάθοδος παρουσιάζει τὴν ιδιότητα νὰ ἐλευθερώη ἠλεκτρόνια, ὅταν προσβληθῆ ἀπὸ φῶς, ὅπως καὶ ἡ κάθοδος τοῦ καθοδικοῦ σωλήνα, ὅταν

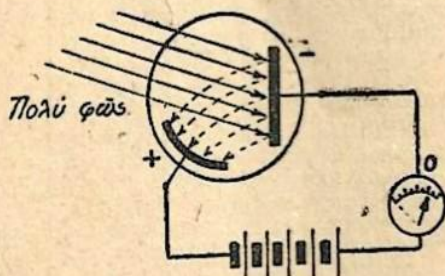
Σχ. 3.

ἔσεται. Τὰ ἠλεκτρόνια αὐτὰ τὰ λέμε φωτοηλεκτρόνια. Τώρα ἡ διάταξή μας μὲ τις δυὸ πλάκες παίρνει τ' ὄνομα: φωτοκύτταρο ἢ φωτοκυψέλη.

Στὸ σχῆμα 2 τὸ κύκλωμα τοῦ φωτοκυττάρου εἶναι νεκρὸ. Δὲν πέφτει φῶς στὴ φωτοκάθοδο, δὲν ἐ-

λευθερώνονται ἀπ' αὐτὴν φωτοηλεκτρόνια γιὰ νὰ τραβηθοῦν ἀπὸ τὴ φτωχὴ σὲ ἠλεκτρόνια θετικὴ πλάκα. Λεῖπει ἄρα ἡ ἠλεκτρονικὴ γέφυρα πὸν θὰ γεφυρώσῃ τὸ χάσμα μεταξὺ τῆς φωτοκαθόδου καὶ τῆς θετικῆς πλάκας. Τὸ κύκλωμά μας, λέμε, πῶς εἶναι ἀνοιχτὸ μέσα στὴ σφαιρα καὶ ἐπομένως δὲ διαρρέεται ἀπὸ ρεῦμα. Αὐτὸ ἄλλωστε φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ὄργανο, πὸν ὁ δείκτης του βρῖσκεται στὸ μηδὲν τῆς κλίμακας του.

Στὸ σχῆμα 3, φωτεινὲς ἀκτίνες προσβάλλουν τὴ φωτοκάθοδο. Ἀπὸ τὸ σημεῖο, ὅπου πέφτουν οἱ ἀκτίνες, ἐλευθερώνονται φωτοηλεκτρόνια καὶ κατευθύνονται ἀμέσως στὴ θετικὴ πλάκα πὸν παίζει ρόλο

Σχ. 4.

ἀνόδου. Τὸ χάσμα γεφυρώνεται, τὸ κύκλωμα κλείνει καὶ διαρρέεται ἀπὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα καθ' ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα πὸν τὸ φῶς πέφτει στὴ φωτοκάθοδο, ὅπως ἄλλωστε δείχνει καὶ ὁ δείκτης τοῦ ὄργανου.

Στὸ σχῆμα 4, περισσότερὸ φῶς ἐπάνω στὴ φωτοκάθοδο ἐλευθερώνει περισσότερὸ τὰ φωτοηλεκτρό-

νια. Τὸ ρεῦμα ἄρα στὸ κύκλωμα γίνεται μεγαλύτερο. Συνοψίζουμε λοιπόν: Μηδὲν φῶς στὴ φωτοκάθοδο: Μηδὲν ρεῦμα στὸ κύκλωμα. Λίγο φῶς: Λίγο ρεῦμα. Πολὺ φῶς: Πολὺ ρεῦμα. Τὰ πράματα, ὅπως βλέπουμε, εἶναι ἀπλά.

Κάνουμε τώρα μιὰ μικρὴ τροποποίηση στὸ κύκλωμα. Κόβουμε τὸν ἀγωγὸ πὸν ἐνώνει τὴ φωτοκάθοδο μὲ τὸ ὄργανο καὶ βάζουμε σ' αὐτὸν δυὸ μεταλλικὲς πλάκες α καὶ β, τὴ μιὰν ἀντίκρου στὴν ἄλλη, δίχως ν' ἀκουμποῦν μεταξύ τους (Σχ. 5).

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες εἶναι τεχνικοί, ἀναγνωρίζουν ἀμέσως τὸ γνωστὸ τους πυκνωτή. Γιὰ τοὺς μὴ τεχνικοὺς ἄς ποῦμε, πῶς ἓνας ἠλεκτρικὸς πυκνωτῆς δὲν εἶναι παρὰ δυὸ μεταλλικὲς πλάκες, ἢ μιὰ ἀντίκρου στὴν ἄλλη, πὸν τις χωρίζει ἓνα μονωτικὸ. Οἱ πλάκες λέγονται ὁπλισμοὶ τοῦ πυκνωτῆ καὶ τὸ μονωτικὸ διηλεκτρικὸ. Τὸ διηλεκτρικὸ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ γνωστὰ μονωτικά: ἀέρας, μίκα, γυαλὶ κτλ. Ὁ πυκνωτῆς ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ φορτίζεται ἀστραπιαίως, νὰ γεμίξῃ δηλαδὴ μὲ αὐτοῦσιο ἠλεκτρισμὸ, ὅταν συνδεθῆ μὲ ἠλεκτρικὴ πηγὴ.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΑΙ

ΕΚΕΙΝΟΣ κι' ΕΚΕΙΝΗ βρίσκονται στην αποβάθρα του λιμένος Πειραιώς. Κοντά τους, τὸ καράβι πού πρόκειται νὰ πάρη ΕΚΕΙΝΟΝ κάνει τις τελευταίες προετοιμασίες γιὰ τὴν ἀναχώρηση.

ΕΚΕΙΝΟΣ στρατιώτης μὲ τὸ σῆμα τῶν Διαβιβασέων. Μὲ ἐμφάνιση ἀρρενωπὴ, μὲ ὄφος γεμάτο αὐτοπεποίθησι. Μὲ τὴν πρώτη ματιά δίνει τὴν ἐντύπωση πὼς εἶναι ἀξίος ὑπερασπιστῆς τῆς πατρίδος του. Φεύγει μὲ φύλλον πορείας γιὰ τὴν Β. Ἑλλάδα.

ΕΚΕΙΝΗ μία πραγματικὰ χαριτωμένη κοπέλλα. Οἱ κινήσεις της δείχνουν μεγάλη συγκίνηση καὶ μὲ φανερὴ προσπάθεια τὴν συγκρατεῖ. Τελευταίες στιγμὲς πρὸ τοῦ χωρισμοῦ, τοῦ μιλάει γεμάτη τρυφερότητα.

ΕΚΕΙΝΗ. Πρῶτη φορά ἀγαπημένε μου χωρίζουμε, "Ὁμῶς τὸν πόνο τοῦ χωρισμοῦ τὸν γλυκαίνει ἡ σκέψις ὅτι πηγαίνεις κι' ἐσὺ, ὑπερασπιστῆς τοῦ δίκου τῆς πατρίδας μας.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Δὲν θὰ λείψης οὔτε στιγμή ἀπ'τὴ σκέψι μου, ἀγάπη μου. Θὰ σὲ νοιώθω πάντα δίπλα μου, βοηθὸ μου, συμπαραστάτη μου. Καὶ σὲ κάθε δύσκολη στιγμή θὰ μουρμουρίζω τὸ ἀγαπημένο σου τραγούδι: «Κορίτσι μου γιὰ σένα πολεμῶ».

ΕΚΕΙΝΗ. Νὰ μοῦ γράφης, χρυσέ μου, τακτικά. Θὰ ζῶ περιμένοντας γράμμα σου. Σὲ λίγες μέρες ἔρχονται οἱ γιορτές. Τὰ χρόνια πολλά γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο θέλω ἀπὸ σένα πρῶτον νὰ τὰ ἔχω.

ΕΚΕΙΝΟΣ. Μὰ τὰ χρόνια πολλά δὲν θὰ τὰ ἴδῃς γραμμένα στὸ γράμμα μου. Θὰ τὰ ἀκούσης μὲ τὴν ἴδια τὴ φωνή μου πρῶτ-πρῶτὴ τὴν πρωτοχρονιά.

ΕΚΕΙΝΗ. Λὲς νὰ τὰ καταφέρῃς τόσο γρήγορα νὰ πάρῃς ἄδεια καὶ νὰ ἔρθῃς;

ΕΚΕΙΝΟΣ. "Ὁχι, ἀγάπη μου. Ξεχνᾷς πὼς εἶμαι τοῦ ὄπλου τῶν Διαβιβασέων. Κι' ἐμεῖς οἱ Διαβιβασταὶ ὅπου κι' ἂν βρισκόμαστε ἔχουμε τηλεφῶνα. Λοιπὸν ἀπὸ τὸ τηλέφωνο θὰ ἀκούσης τὴ φωνή μου νὰ σοῦ εὐχεται γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο. Καὶ τὸ πρωτοχρονιάτικο φιλί μου θὰ στὸ δώσω τηλεφωνικῶς.

ΕΚΕΙΝΗ. Τί καλὰ! Νὰ ζήσουν λοιπὸν οἱ Διαβιβασταὶ!

(Τὸ βαπόρι σφυρίζει γιὰ τὴν ἀναχώρησι. Κι' ἐνῶ ἀπομακρύνεται παίρνοντας μαζί του πόθους καὶ ὄνειρα, τὰ μαντήλια κινδυνεύουν συνεχίζοντας τὸν ἀποχαρῆτισμό).

Ε. ΠΑΠ.

Η ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ ΤΟΥ ΑΗ-ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

"Ένας Κεφελονίτης είχε χάσει ένα τάλληρο. Ἄφου ἔψαξε ἄδικα κάμποση ὥρα ἐσκέφθηκε νὰ ζητήσει τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Γεράσιμου.

— Ἄη Γεράσιμε, βόηθα με νᾶβρω τὸ τάλληρο καὶ θὰ σοῦ δώσω τὸ ἕνα φράγκα.

"Ἐψαξε πάλι κάμποσο, ἀλλὰ τὸ τάλληρο πουθενὰ δὲν βρισκότανε.

— Ἄη Γεράσιμε, βόηθα με νὰ τῶβρω καὶ θὰ σοῦ δώσω τὰ δύο φράγκα.

Καινούργιο ἄδικο ψάξιμο, καινούργια παρακάλια.

— Ἄη Γεράσιμε θὰ σοῦ δώσω τὰ τρία φράγκα.

"Ἀρχισε νὰ χάνη τὴν ὑπομονή του καὶ ἐδυνάμωσε τοὺς σταυροὺς καὶ τὰ παρακάλια του.

— Ἄη Γεράσιμῆ μου, βόηθα με νᾶβρω τὸ τάλληρο γιατί τῶβαλα πείσμα καὶ ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω καὶ τὰ πέντε φράγκα.

"Ἐψαξε πάλι γύρω-γύρω καὶ νὰ τὸ τάλληρο πού γυάλισε σὲ μιὰ γωνιά. Τὸ ἄρπαξε μὲ λαχτάρα τὸ σήκωσε θριαμβευτικὰ καὶ δείχνοντάς το πρὸς τὸν οὐρανὸ ἐφώνησε.

— Ὅρσε Ἄη Γεράσιμε τὸ τάλληρο. Σοῦταξα τὸ ἕνα φράγκα, σοῦταξα τὰ δύο τὰ τρία φράγκα ἀλλὰ ἐσὺ δὲν μὲ βοήθησες. Ἦθελες νὰ στὸ τᾶξω ὀλόκληρο. Ὅρσε Ἄη Γεράσιμε τὸ τάλληρο ἀλλὰ δὲν στὸ δίνω γιατί εἶσαι πλεονέχτης.

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ

ΟΙ ΡΩΣΣΙΚΕΣ

"Έχουν λείει ἐξορμήσει τῆς Ρωσσίας. Ξεζουμίζουν τὸ μυαλό τους καὶ γιὰ Κι' ἔχουν βρεῖ μὲ δίχως κόπο, ἀλλὰ ἤως τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμο τ' ἂν Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, Ρώσος Ὀμηρος, Ἀριστοτέλης, Ναπολέον Ρώσος ἦτανε ἀκόμα καὶ ὁ Ἰησοῦς Καὶ ὁ Βούδας κι' ὁ Μωάμεθ. Ρώσικα λοιπὸν τὰ πάντα καὶ ἡ γλῶσσα. Μὲ χαρὰ πολλὴ γιορτάζουν καὶ ἡμεῖς Εὐτυχῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα πού τις Ἑλλῆν ἔχει ἀνακαλύψει τὴν «κουβ

ΤΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ ΤΗΣ

Τὰ χρόν' αὐτὰ τὰ σύγχρονα ὅλα ἔλλαξαν τὰ ἔθιμα, ἀλλάξαν τὰ ἄκομα καὶ τὴ γλῶσσα μας τὴν ἑλληνικὴν Βάζοντας λέξεις ἄσχημες καὶ ἄσχη

Λέξεις πατροπαράδοτες κι' ἐκφράσεις. Χαθῆσαν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ τί τῆς λείει τὸ παιδί π' ὁ διάβολος Ὅταν τῆς λείει μάγγικα «τὴν ἔκανο

Θὰ εἶνε δίκαιο νὰ τὸν ποῦν ἡλίθιο. Καὶ νὰ τὸν γράψουν θᾶπρεπε στὸ Αὐτὸν πού λείει γελαστά «ξέρεις ἐσὺ ἢ λείει παραποινιάρικα «τραβιέμαι

«Χαμούρα» λέν τὴν ἄσχημη, τὸ δὺ «τσουράπω» τὴν ἀδιάντροπη, «μου Κι' ὅταν κανεῖς ξεπλώνεται «γιὰ κ Πάει ἡ γλῶσσα, χάλασε κι' ἐρώτη

ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΟΣ

Σ ΓΕΛΟΙΟΥ

ΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

οσπίας οι σοφοί
 ατι για να αποδώση
 ο, αλλά εις τὸ πῆ και φῖ
 τ' ἀνεκάλυψαν οἱ Ρώσοι

σσοσ ἦταν ἔξακουστός
 ὀλέων κι' ὄλ' οἱ ἄλλοι
 Ἰησῆς Χριστός
 Ρώσοι και «οἱ τρεῖς Μεγάλοι»

ἡ ἑρέλλα και ἡ λόξα
 αἱ ἄλενοῦν τὰ ἐπινίκια
 ὅ τῆς μένει λίγη δόξα
 «κουβέρτα με μανίκια»

ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΜΑΣ

ὅλα ἔχουν ἀλλάξει
 ε τὰ ἦθη
 ἦν ἔχουμε ταράξει
 ἀσχημίας πλήθη

φράσεις ὄλο χάρη
 καταλάβ' ἡ μάγνα
 διάβολος νὰ πάρη
 ἔκανα κοπάνα»

λίθιο και βλάκα
 στὸ μαῦρο τὸ κατάστιχο
 ἰς ἔσπασα πλάκα»
 ἔμαι σὰν τὸ λάστιχο»

τὸ δύσκολο «μανίκι»
 «μουγγέλα» τὸν τεμπέλη
 γιὰ κῦττα ἀράλι»
 ρώτημα δὲν θέλει.

Ε. ΠΑΠ.

ΔΙΑΒΙΒΑΣΙΣ ΕΡΩΤΟΣ

Τοῦ ὄπλου οἱ συναδελφοί
 ποῦναι σ' ὄλους τοὺς τόπους
 μποροῦν νὰ ἐπικοινωνοῦν
 με' χίλιους δύο τρόπους
 Ἀκόμη και στοῦ ἔρωτα
 ἐπάνω τὰ ζητήματα
 Βάζουνε εἰς ἐνέργειαν
 ὄλα τὰ μηχανήματα
 Κάποιος ποῦ τὸ κορίτσι του
 σκοπὸ ἔχει νὰ τὸ πάρη
 τῆς παίξει ἀπὸ τὸ σταθμὸ
 τραγούδια ποῦ γουστάρει
 κι' ἂν θέλει με' τηλέφωνο
 πάλι νὰ τῆς μιλήσῃ
 τίς ἀποστάσεις στὸ λεπτὸ
 θὰ τις ἐκμηδενίσῃ.
 Ἄλλος ποῦ στὸν ἀσύρματο
 πῆρε βαθμὸ κακῶς
 συνεννοεῖται με' αὐτὴ
 μονάχα... ὀπτικῶς
 ἂν δὲ εἰς τὰ τηλέτυπα
 δουλεύει, φυσικὰ
 τῆς γράφει τὴν ἀγάπη του
 δακτυλογραφικὰ
 Μὰ οἱ πῶ πολλοὶ εἰν' ὄπαδοί
 μεθόδοι πῶ σοφῆς
 διαβιβάζουν ὄλ' αὐτὰ
 μόνον... ἐξ ἐπαφῆς!

Στρ. ΠΙΕΡΡΑΤΟΣ ΣΩΤ.

ΘΕΑΜΑΤΑ

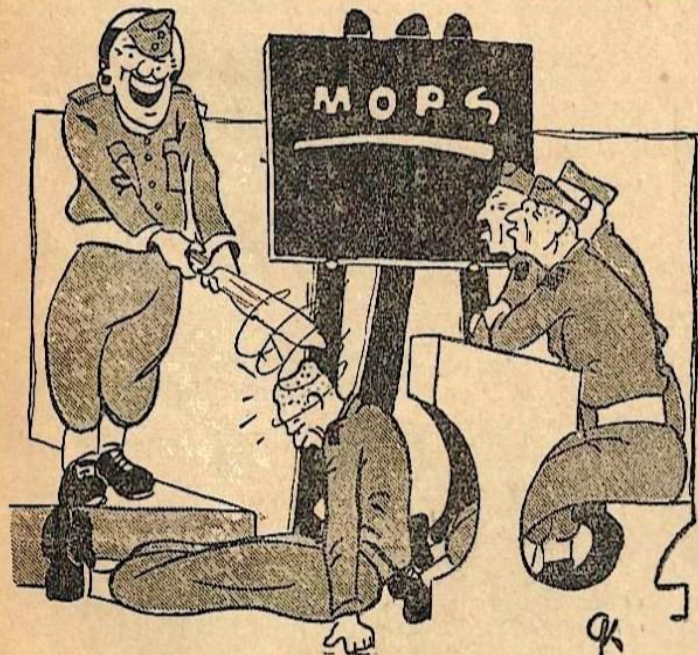
ΥΠΗΓΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Ἀνήσου-
 χα νειῶτα!

ΑΝΗΓΟΣ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ: Ἐνας ἄν-
 τρας με' καρδιά;

ΑΝΘΗΓΟΙ ΣΤΑΝΩΤΑΣ (Τ' ἀνήλικα
 και ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (ἐν δράσει!

ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ ΓΡΑΨΑΣ: Ἐγραψα με'
 αἷμα τῆ ζωῆ μου;

ΤΟ 49 Τ.Δ.: Ἡ ἔπαυλις τοῦ μυστη-
 ρίου!

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ: Γιὰ τοὺς καθυστερημένους ὑπάρχει κα-
 μιά ἄλλη μέθοδος λήψεως.

(Σκίτσα τοῦ στρ. Γ. Κολοκοτρῶνη)

ΡΩΜΑΝΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ 1949

ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Ἐνα σωρὸ ἔχουν γραφεῖ
 γι' ἀσχήμιες κι' ὀμορφιές
 Γιὰ μάτια ποῦναι ὀμορφα
 και λάμπουν σὰν ἀστέρια
 Γιὰ χεῖλη ποῦναι ρόδινα
 και μοιάζουν ζωγραφιές
 Ἀλλὰ κανεῖς δὲν μίλησε
 γι' αὐτὰ τὰ δόλια χέρια.

Κι' ὀμως, τὰ χέρια, φίλοι μου,
 εἶναι σημαντικὰ
 Ἀποτελοῦν τὸ γνώρισμα
 ἐκείνου ποῦ τὰ ἔχει
 Κι' εἶν' ἀπὸ χίλιες δυὸ πλευρῆς
 τὰ διακριτικὰ
 Τοῦ χαρακτῆρα και τοῦ νοῦ
 αὐτοῦ ποῦ τὰ κατέχει.

Χέρια με' νύχια μυτερὰ
 και κόκκινα βαμμένα,
 Χέρι' ἀπαλὰ ὀλόλευκα
 και παρφουμαρισμένα
 Γιὰ τέτοια χέρια καθεὶ
 νὰ κάνης θὰ μπορέσης
 Μ' ἀλλοίμονό σου ἂν ποτὲ
 στὰ χέρια αὐτὰ θὰ πέσης.

Χέρια ποῦ γύρω στὸ λαιμὸ
 τυλίγονται σὰν φίδια
 Χέρια ποῦν' ἐπικίνδυνα
 σὰν δίκωπο μαχαίρι
 Χέρια ποῦ τὰ στολίζουσε
 ἕνα σωρὸ στολιδία
 Ἀλλοίμονό σου ἂν αὐτὰ
 σὲ βάλουσε στὸ χέρι

Χέρια ποῦ ψαγουλεύουσε,
 χέρια ποῦ ἀγκυλιάζουσε,
 Χέρια ποῦ ὀμοια μ' αὐτὰ
 δὲν θᾶβρης ἄλλο ταῖρι
 Χέρια ποῦ σὲ τρελλαινουσε
 και ποῦ σὲ τσουβαλιάζουσε
 Χέρια ποῦ σὲ μαγεύουσε,
 χέρια ποῦ βάζουσε χέρι.

Χέρια π' ἀπλώνουσε διαρκῶς
 διὰ χειρονομίες
 Χέρια ποῦ με' εὐλάβεια
 ἔρχονται νὰ σταυρώσουσε,
 Χέρια ποῦ κάνουσε διαρκῶς
 μόνο παρανομίες
 Χέρια ποῦ ἀπειλητικὰ
 σηκώνουσε νὰ μουτζώσουσε

Νάτα τὰ χέρια φίλοι μου,
 τὰ χέρια, αὐτὰ τὰ χέρια
 Ποῦ σὰν ἐνθουσιάζονται
 ὄλο χειροκροτᾶνε
 Κρατοῦν εἰκόνα και σταυρὸ,
 κιθάρα ἢ μαχαίρια
 Και ἂν τοὺς κάνης τίποτα,
 φάσκελα σοῦ τραβᾶνε.

Ε. ΠΑΠ.

Γ. ΛΑΖΑΡΙΔΗ Νειάτα φλόγες 6ΤΙΣ ΜΥΣΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Ο τακτικός συνεργάτης της «Ήχοις των Διαβιβάσεων» στορ. Λαζαρίδης Γεώργιος, μετατεθείς στο 490 Τ. Δ. μάς στέλνει την συνεργασία του από την μονάδα του μαζί με τους πιο φιλικούς του χειρουργούς στους άγαπητούς αναγνώστες του].

8ον 'Η πραγματικότητα όρθώθηκε μπροστά στον Άγγελο, άγρια, γυμνή, τραγική. Δεν μπορούσε να πιστέψει στα μάτια του. "Έπρεπε σαν χειρουργός να εφαρμόσει την γνωστή μέθοδο της άμεσου έπεμβάσεως για τέτοιες περιπτώσεις. Να κόψει αυτός το πόδι του Παντελή, του αδελφού του. Θά προτιμούσε εκείνη τη στιγμή να ήταν ο ταπεινότερος των ανθρώπων, ο τελευταίος των ανθρώπων χωρίς ίχνος πρωτοβουλίας, χωρίς την παραμικρή εϋθύνη και να περιμένει έξω στον προθάλαμο του χειρουργείου την απόφαση των γιατρών. "Ας ήτανε ή πιο τρομερή που θα μπορούσε να γίνει. Θά την δεχόταν κοντά, μοιρολατρικά, στωικά. Του φαινόταν όμως τώρα τρομερό να χειρουργήσει αυτός τον Παντελή. Τόβλεπε σαν κάτι που έμοιαζε με το τρομερότερο έγκλημα. Θά στερούσε από τον αγαπημένο αδελφό την ίδια του σχεδόν την ζωή. Κράτησε το κεφάλι του μέσα στα δυο του χέρια. Νόμιζε ότι πήγαινε να σπάση. Κι' ο πιο θαραλλός και ψυχρός σαν βρεθεί άντιμέτωπος με την μοίρα γίνεται αδύνατος να υποτάξει τον εαυτό του.

— Γιατρέ, ή οίμοραγία είναι μεγάλη. Τι θα γίνει; "Ήταν ο βελθός του.

Μηχανικά σαν να μιλούσε κάποιος άλλος άνοιξε το στόμα του με χείλια που έτρεμαν από αγωνία.

— Στο χειρουργείο. "Ετοιμάστε κι' έρχομαι..

Προχώρησε ύστερα στο μεγάλο παράθυρο του θαλάμου και κύτταξε έξω "Ήταν ο κήπος. "Ενας γυμνός από ξυλία χειμωνιάτικος κήπος με άδεια πένθιμα κλαριά.

Ξαφνικά τον πλημμύρισαν χίλιες άναμνήσεις. Είθε τον Παντελή μικρό να τρέχη μέσα στον κήπο του σπιτιού των, άνέμελλος και χαρούμενος. Τόν θυμήθηκε που σκαρφάλωνε σαν άγριμι στα δέντρα. "Υστερα τον θυμήθηκε αθλητή να τρέχη στο Στάδιο. Είχε έρθη μια χρονιά πρώτος στα 600 μέτρα. Αυτό το παιδί λές κι' έχει φτερά στα πόδια του... "Ελεγαν μερικοί. Φτερά στα πόδια του... Τά πόδια του! Τά πόδια του! Τόν θυμήθηκε άκόμα όταν χόρευε στους χορούς που έδιναν στο σπήτι, ώμορφο, κομψό μέσα στην στολή του Εύέλπιδος. Νόμιζε για μια στιγμή πως τά κλαριά των δένδρων έγιναν χιλιάδες πόδια που χόρευαν, έτρεχαν, πηδούσαν σαν δαιμονισμένα, του ήρθε κάτι σαν τρέλλα. Σκέπασε τά μάτια του με τίς παλάμες των χεριών του. Του έρχόταν να κλάψει.

Μιά φωνή πίσω του τον συνέφερε:

— Είμαστε έτοιμοι, γιατρέ. Πρέπει να βιασθίτε. Σάν αυτόματο προχώρησε προς το χειρουργείο. Τά πόδια του δεν τα όριζε. Τόν έφερα μόνο έτσι μηχανικά στον χειρουργικό θάλαμο. Πέρασε το κατώφλι, φόρεσε τά λαστιχένια γάντια του, την προστατευτική του μάσκα, χωρίς να έχη συναισθησι τόπου και χρόνου.

Μόνο σαν βρέθηκε μπροστά στον άναίσθητο Παντελή συνήλθε. "Εδωσε κουράγιο στον εαυτό του. Προσπάθησε να πνίξη μέσα του κάθε άλλο ανθρώπινο συναισθημα, αφήνοντας μονάχα να τον οδηγίση το καθήκον του.

"Η έγχειρησις ύπήρξε σύντομη, μεθοδική κι' εύκολη.

"Όσο δύσκολα μεστώνει, δυναμώνει και μεγαλώνει ένα πόδι, τόσο είναι εύκολο να χαθί. "Όταν τελείωσε, χονδρές σταγόνες ιδρώτα στάλαξαν στο μέτωπό του.

— Σφυγμός κανονικός!
Μίλησε ο ένας βοηθός.

— Τέλος!
Ψιθύρισε μιá αδελφή.

"Ο "Άγγελος δεν τόλμησε να κутάξει το άναίσθητο πάντα πρόσωπο του Παντελή. Σάν κυνηγημένος βγήκε από τον θάλαμο. Σάν έκλεισε πίσω του ή πόρτα, τότε μόνο συνήλθε και άναλογίσθηκε την συμφορά.

"Έπεσε βαρύς σ' ένα κάθισμα και πυκνά άναφυλ-λητά τον τάραξαν σύγκορμο. "Έκλαιγε με λυγμούς σαν μικρό παιδί.

"Η προϊσταμένη αδελφή τον πλησίασε. Στοργικά άπόθεσε το χέρι της στον ώμο του.

— Τι σάς συμβαίνει, γιατρέ, τον ρώτησε γλυκά. Του ήταν αδύνατο να άπαντήσει στην εύγενική έρώτηση. Έξακολούθησε μόνο τους λυγμούς του.

"Η γυναίκα εξακολούθησε:

— Καταλαβαίνω... "Ήταν γνωστός σας;
"Έγνεψε καταφατικά με το κεφάλι και μέσα στους λυγμούς του ξεχώρισαν τρεις λέξεις που άντήχησαν στο γυμνό δωμάτιο σαν πένθιμη μουσική:

— "Ήταν αδελφός μου.

"Αργά τά μεσάνυχτα συνήλθε από τον λήθαργό του ο Παντελής. Ζήτησε στην άρχη νερό. Φαινόταν έξαντλημένος από το αίμα που έχασε. Μόλις ήπιε δύο τρεις γουλιάς έστρεψε τά μάτια του δεξιά-άριστερά με άνησυχία. Συγχρόνως μιá νοσοκόμα έτρεξε να είδοποιήση τον "Άγγελο που εξαγρυπνούσε στο γραφείο του περιμένοντας.

"Όταν ο "Άγγελος μπήκε στον θάλαμο που ήταν ο Παντελής έσφιξε τά δόντια του να κρατηθί. "Η ψυχραιμία σ' αυτή τη στιγμή ήταν άπαραίτητη. "Όταν πλησίασε στο κρεβάτι του Παντελή, τον είδε να προσπαθί να τον διακρίνει. "Έκατσε δίπλα του.

"Ο Παντελής τον γνώρισε άμέσως.

— "Άγγελε!

Φώναξε με αγωνία. "Η φωνή του έβγαине άχνή με προσπάθεια ν' άκουσθί.

— Που είμαι; Τι έγινε;.. "Άγγελε τί συμβαίνει; "Ο "Άγγελος του έπιασε τά χέρια με στοργή και προσπάθησε να τον καθησυχάση.

— "Ελα ήσυχασε, του είπε ήρεμα. Δεν έχει τίποτα. Θά περάση. "Ενα άπλό γρατζούνισμα στο πόδι σου.. "Αλλοίμονο αν έπρεπε να άνησυχούμε για τέτοια μικροπράγματα..

"Ο Παντελής τον άκουγε με αγωνία. Τά μάτια του παρά την μεγάλη του κούραση δεν είχαν χάσει την παληά τους φλόγα. το σαγόνι του μόνο τρεμοπαίξε.

— Τους άτιμους! είπε, δεν μ' άφσαν να τους ξεκάνω όλους. Τώρα άρχίζω να θυμάμαι. "Η έφοδιοποιητή των "Ιταλών.. Και το πόδι μου, "Άγγελε... Πές μου τότε θά σηκωθώ;

"Η θέσις του "Άγγελου ήταν τραγική.

— Μην άνησυχείς... Θά γίνης γρήγορα καλά. "Αφού εγώ είμαι κοντά σου μη φοβάσαι τίποτα..

"Ο Παντελής φάνηκε να ήσυχάζη. Μά άπότομα εξασιμίλησε.

— Καί πως είναι το τραύμα μου.

— "Όχι! Μια άπλή έκδορά..

— Καί που κοντά είναι; Ψηλά, χαμηλά.

— Μη ρωτῶς τώρα..

— Πές μου..

— Χαμηλά... Στα δάκτυλα..

"Ο Παντελής φάνηκε να σκέφτεται για μιá στιγμή.. "Υστερα έκανε κάτι σαν άδιόρατο χαμόγελο. Δαγκώθηκε κι' ύστερα είπε κάπως σαν να ντρεπόταν.

— Ξέρεις, το είχα καταλάβει ότι κάπου εκεί ήταν γιατί...

Και έκανε να άνασηκωθί.

(Άκολουθεί)

BENJAMIN FRANKLIN

Ο Αμερικανός Βενιαμίν Φραγκλίνος γεννήθηκε στη Βοστώνη στις 17 Ιανουαρίου 1706 και πέθανε στη Φιλαδέλφεια στις 17 Απριλίου 1790. Πολιτικός, τυπογράφος, φιλόσοφος, επιστήμον, συγγραφέας και από τους υπογραψαντας τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αναδείχθηκε από τη δίψα του για μάθηση. Στά 1685 ο πατέρας του Ίωσίας, έχοντας συνδεθεί με τους Άγγλους «ανακονφοριστάς», μετανάστευσε στη Νέα Αγγλία, όπου βρήκε τη θρησκευτική του ελευθερία. Ο Βενιαμίν ήταν το δέκατο τέταρτο παιδί του Ίωσία. Η δεύτερη γυναίκα του Abiah Folger του πρόσθεσε, ως γνωστόν, άλλα δέκα παιδιά στα έπτά που είχε από την πρώτη.

Ο Βενιαμίν πήγε στο σχολείο σε ηλικία δεκάτο έτων για να προπαρασκευασθῆ για το Ιερατικό στάδιο. Του άρεσε η γραφή και η ανάγνωση, αλλά στην αριθμητική δὲν τὰ κατάφερε και τόσο. Το πάθος του ήταν ἡ μελέτη ἡ εφηβική του ἀγάπη ἦταν ἡ θάλασσα. Ἡ φοίτησή του διακόπηκε σύντομα γιατί ἔδινε μεγάλο βάρος στην οἰκογένεια τοῦ πατέρα του, ἀλλὰ ὁ Βενιαμίν καλλιεργοῦσε τὸ πνεῦμα του, διαβάζοντας καλὰ βιβλία. Καὶ ὁ πατέρας του «στὸ τραπέζι ἔστρεψε τὴ συζήτηση σὲ ἐνδιαφέροντα θέματα ὡς τὰ βελτιώσει τις γνώσεις τῶν παιδιῶν του». Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἦταν πάντοτε ἀδιάφορο γιὰ τὸ Βενιαμίν τὸ εἶδος τῆς τροφῆς ποὺ τοῦ πρόσφεραν.

Εἶχε κλίση πρὸς τὴν τυπογραφία, στὴν ὁποία ἐπιδόθηκε μετὰ τὸν ἀδελφὸ του James. Ἡ ἰδιοφυία καὶ ἡ ἐπιμέλεια τοῦ Βενιαμίν ἀντικατέστησαν τὴν ἔλλειψη τύχης καὶ ἐκπαίδευστος. Ἐξοικονομοῦσε καὶ τὴν τελευταία του δεκάρα γιὰ νὰ ἀγοράζει βιβλία. Ἐγινε εἰδικευμένος τυπογράφος καὶ ἔστρεψε τὴν προσοχή του στὴν πεζογραφία. Ὅταν ὁ ἀδελφὸς του ἄρχισε νὰ ἐκδίδει μιὰ εφημερίδα, τὸν «Ταχυδρόμο» τῆς Νέας Ἀγγλίας, τὴν ἐτύπωνε ὁ Βενιαμίν. Ἀλλὰ ἐφθάσε ἡ μέρα ποὺ τὰ δύο ἀδελφία ἐμάλωσαν. Ὁ Βενιαμίν ἐγκατέλειψε τὴ Βοστώνη μετὰ καὶ γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη, μετὰ σκοπὸ νὰ μετακινηθῆ σύντομα γιὰ τὴ Φιλαδέλφεια γιὰ νὰ βρεῖ δουλειὰ ὡς τυπογράφος. Παντρεύτηκε τὴ Deborah Read καὶ στὰ 1724 πῆγε στὸ Λονδίνο. Μετὰ δύο χρόνια ξαναγύρισε στὴ Φιλαδέλφεια καὶ στὰ 1729 ἔγινε ἐκδότης καὶ συντάκτης τῆς «Εφημερίδος τῆς Πενσυλβανίας», ἡ ὁποία ἀργότερα μετωνομάστηκε «Ἐσπερινὸς Ταχυδρόμος τοῦ Σαββάτου».

Ὁ Βενιαμίν ἔγινε πολὺ γνωστὸς στὸν κόσμον μετὰ τὴν παρουσία τοῦ Σολομῶντος πρὸς τὴν ἔλεγε πολὺ συχνὰ ὁ πατέρας του: νὰ εἶναι πάντοτε ἐπιμελής

καὶ θὰ στέκεσαι πρὸ πάνω ἀπὸ τοὺς βασιλιάδες.

Ὁ Βενιαμίν ποτὲ δὲν τὸ ξεχνοῦσε, ὅπως παρατήρησε ἕνας φίλος του: «Τὸν ἔβλεπα γὰ ἐργάζεται ὅταν ἐγύριζα ἀργὰ τὸ βράδυ ἀπὸ τὴ λέσχη στὸ σπίτι μου καὶ ἐργαζόταν προτοῦ ἀκόμη οἱ γείτονές του τὸν ἐπληθύνουν».

Ἦθε ἡ ἡμέρα ποὺ ἡ παρουσία τοῦ Σολομῶντος ἐπαλήθευσε γιὰ τὸν ἐπιμελῆ Φραγκλίνου. Ἐλαβε μέρος στὶς τελετὲς τῆς στέψης τοῦ Γεωργίου Γ' τῆς Ἀγγλίας. Στὰ 1778 διορίστηκε πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικής στὴ Γαλλία, ὅπου ἡ ἐλιξιόνηιά του ἀλλὰ καὶ ἡ ἰσχυρὴ προσωπικότητά του τὸν ἀνέδειξαν μετὰ τῶν δυναμικωτέρων διπλωματῶν στὴν Αὐλὴ τῶν Βερσαλλιών.

Ὁ Φραγκλίνος εἶχε πολλοὺς κανόνες γιὰ τὴ ζωὴ του, π.χ. «Νὰ μὴ ζεῖς γιὰ νὰ τρώς· νὰ μὴ πίνεις γιὰ νὰ εὐθυμῆς».

Ἡ ἐκδόσή του «Ἡμερολόγιο τοῦ Φτωχοῦ Ριχάρδου», εὐρύτατα διαδεδομένο μετὰ τῶν ἀποικιών, ἦταν μιὰ συλλογὴ ἀπὸ φρόνιμες, ἐξυπνες καὶ χρήσιμες συμβουλές. Μ' αὐτὴν ἔκανε μιὰ μικρὴ περιουσία. Ἐπιδόθηκε στὶς δημοσιεῖς ὑποθέσεις καὶ τὴν πολιτικὴ. Χαρακτηριστικὸ τῆς εὐστροφίας του εἶναι ἡ ἐφεύρεση στὰ 1742 μιᾶς ἀνοικτῆς θεομιάστρας. Ἀργότερα γνωρίστηκε μετὰ τὸ Σκωτὸ Δο Spence τοῦ ὁποῖου τὰ πειράματα γιὰ τὸν ἠλεκτρισμὸ τοῦ κήνησαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἄρχισε νὰ ἐπιδίδεται σὲ ἠλεκτρολογικὰ θέματα. Ἡ λάμψη τοῦ κερανοῦ ἦταν ὡς τότε μυστήριον. Ἐπίσης μερικὰ πειράματα εἶχαν ἀποδείξει ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς ποὺ δημιουργοῦσαν μετὰ τὴν τριβὴ ὀρισμένες μηχανεῖς ἦταν ὁ ἴδιος μετὰ τὸν ἠλεκτρισμὸ τῆς ἀστρατῆς.

— Σὲ τί θὰ χρησιμεύουν αὐτὰ τὰ πειράματα; ἐρώτησε ἕνας θεατῆς.

— Σὲ τί χρησιμεύει ἡ παιδικὴ ἡλικία, ἀπάντησε ὁ Φραγκλίνος, ὑπονοῶντας τὴ μεγάλη μελλοντικὴ ἐξέλιξη τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Συγχρόνως ὑπέθετε ὀρισμένες δυνάμεις ὅπως τὸ ἠλεκτρόνιο, γιὰ τὸ ὁποῖον εἶπε κατὰ τὸ 1749: «Ἡ οὐσία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ συνίσταται ἀπὸ πάρα πολὺ μικρὰ μόρια τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ διαπεράσουν ἀκόμη καὶ τὰ πυκνότερα μέταλλα μετὰ τέτοια εὐκολία καὶ ἐλευθερία χωρὶς νὰ παρατηρηθῆ ἀντίσταση ἀπὸ μέρος των».

Ὁ Φραγκλίνος ἀνακάλυψε τὸν ἀλεξικέραυνο—γιὰ νὰ διευκολύνει τὸ σύννεφο μετὰ μιὰ σιγανὴ ἐκφόρτιση ἢ νὰ ἀποφύγει μιὰ ἀπτόμη ἀστρατῆ. Στὰ 1750 ἔγραψε στὴ Βασιλικὴ Ἐταιρία τοῦ Λονδίνου παρατηρῶντας ὅτι «ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθήρας μπορεῖ νὰ προκληθῆ ἡσυχὰ ἀπὸ ἕνα σύννεφο προτοῦ πλησιασῆ ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἐκραγῆ». Τὸ θέρος τοῦ 1752 ἄρχισε «νὰ σύρει πρὸς τὰ κάτω σπινθήρα ἀπὸ τὰ σύννεφα». Κατασκεύασε ἕνα χαρταετὸ μετὰ ἕνα σύρμα κατακόρυφο ποὺ προεξείχε καὶ στὸ τέλος τοῦ σπάγγου ἔδεσε ἕνα κομμάτι ἀπὸ μεταξωτὴ ταινία γιὰ νὰ τὸν κρατᾷ καὶ ἕνα μεταλλικὸ κλειδί γιὰ νὰ προσελκύει τὸ σπινθήρα. Μιὰ μέρα ποὺ ἔκανε θύελλα μετὰ ἀστραπὲς καὶ βροντὲς καὶ ἦταν ὑψωμένος ὁ χαρταετὸς ὁ Φραγκλίνος ἐξήγησε καταφύγιον. Παρατήρησε ὅτι ἡ μεταξωτὴ ταινία ἔτρεψε σὰν νὰ εἶχε ἠλεκτρισθῆ καὶ καθὼς ὁ σπάγγος τοῦ χαρταετοῦ ἦταν ὑγρὸς ἀπὸ τὴ βροχὴ ἔγινε καλλίτερος ἀγωγὸς καὶ ὁ σπινθήρας ὑποχώρησε πρὸς τὸ κλειδί. Ἐτσι ὁ Φραγκλίνος ἔθεσε τὶς βάσεις τοῦ στατικοῦ ἢ ἀτμοσφαιρικοῦ ἠ-

λεκτρισμού και χαρακτηρίστηκε ως νέος Προμηθεύς. «Η φήμη του ως επιστήμονος έφθασε ως την Ευρώπη γιατί «άρπαξε την άστραπή από τους ουρανούς και το σκήπτρο από τους τυράννους».

Ο Φραγκλίνος διατύπωσε το νόμο της διατήρησης του ηλεκτρικού φορτίου και προσδιώρισε ότι υπάρχουν δύο είδη ηλεκτρισμού, ο θετικός και ο αρνητικός. Οι θεωρίες του ωδήγησαν αργότερα στην ανακάλυψη ότι ο αέρας μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως διηλεκτρικό (μονωτικό σώμα) στη θέση του γυαλιού στην κατασκευή του δοχείου της Leyden.

«Η επιστήμη αυτή είχε μέλλον; Ο Φραγκλίνος ήταν απόλυτα βέβαιος: «Μια γαλλοπούλα θα σφάζεται για το γέυμα μας με μια ηλεκτρική εκκένωση και θα ψήνεται σε μια ηλεκτρική σουβλα πάνω σε μια φωτιά αναμμένη από μια ηλεκτρική φιάλη όταν όλοι οι διάσημοι ηλεκτρολόγοι της Αγγλίας, Ολλανδίας, Γαλλίας και Γερμανίας θα κάνουν προποσεις πίνοντας σε ηλεκτρικά κρασοπότρηα κάτω από τις όμβροντίες ηλεκτρικών πυροβόλων».

Παρά τις πολλές και ποικίλες ασχολίες του ο Φραγκλίνος αφιέρωνε τον εαυτό του στην επιστήμη κατά τις ελεύθερες ώρες του και «έξερευνούσε ποικιλία θεμάτων». Γι' αυτόν η επιστημονική εξέταση όλων των πραγμάτων, ακόμη και ενός ζόγκου άμμου, ήταν τροφή της σκέψης.

Όνομάστηκε προστάτης άγιος των ηλεκτρολογικών επιστημών. Μιλώντας για τις έρευνές του στην ηλεκτρολογία, όταν η επιστήμη αυτή ήταν στην παιδική της ηλικία, έλεγε: «Σε μερικά προχωρημένα πειράματά μου έχω παρατηρήσει ένα ή δύο φαινόμενα τα οποία προς το παρόν δεν μπορώ να σάς τα αναπτύξω και έχω επομένως γίνει όλιγο πιστευτός για τις υποθέσεις που έκανα και ντρέπομαι γιατί έχω εκφρασθή τόσο απόλυτα. Στην εξέλιξη των πειραμάτων μας πόσα πολλά ωραία συστήματα κατασκευάζουμε που βρίσκουμε πολύ γρήγορα ότι είμαστε υποχρεωμένοι να τα καταστρέψουμε. Εάν δεν υπάρχει καμιά άλλη χρήση του ηλεκτρισμού που να έχει ανακαλυφθεί, όμως τούτο είναι το σημαντικό: ότι μπορεί να βοηθήσει στο να κάνει ένα ματαιόδοξο άνθρωπο ταπεινόφρονα».

Στά 82 χρόνια του παρατήρησε: «Έζησα πολύν καιρό και όσο περισσότερο ζώ βλέπω περισσότερο πιστικές αποδείξεις αυτής της αλήθειας, ότι ο Θεός κυβερνάει τις υποθέσεις των ανθρώπων. Και αν ένα σπουργίτι δεν πέφτει στο έδαφος χωρίς να το προσέξει Εκείνος είναι ποτέ δυνατόν να αναπτυχθεί μια αυτοκρατορία χωρίς τη βοήθειά Του;»

Στά τελευταία του χρόνια ο Φραγκλίνος υπέφερε πολύ από πόνους και έγραφε στον Πρόεδρο Ουάσιγκτον στα 1789: «Θά έπρεπε να είχα πεθάνει πριν από δύο χρόνια». «Αλλά παρ' όλους τους φριχτούς πόνους του ο πάντα φιλοπερίεργος και αποδοτικός νοῦς του ήταν ανεξάντλητος μέχρι τα τελευταία. Όταν πλησίαζε το τέλος η κόρη του εξέφρασε την ελπίδα ότι θα μπορούσε να γίνει καλά και να ζήσει περισσότερα χρόνια. «Δεν το έλπίζω», απάντησε ο Φραγκλίνος και όταν τον παρότρυναν να αλλάξει θέση ώστε να αναπνέει με περισσότερη εύκολια είπε: «Ένας άνθρωπος που πεθαίνει δεν μπορεί να κάνει τίποτε με εύκολια».

Το Βραβείο Νόμπελ της Φυσικής εδόθηκε έφ'ετος στον Ίάπωνα θεωρητικό Γιουκάβα. Ο Γιουκάβα γεννήθηκε στα 1907 και σήμερα είναι καθηγητής σε αμερικανικό Πανεπιστήμιο. Από το 1935 ο Γιουκάβα είχε υποθέσει θεωρητικώς την ύπαρξη ενός βαρέως ηλεκτρονίου ή μεσονίου, όπως ονομάστηκε, κάνοντας υπολογισμούς σχετικώς με τις πυρηνικές δυνάμεις.

Η Γαλλική Έπιτροπή ατομικής ενεργείας ανακοίνωσε ότι μία ομάδα χημικών απέμεινε ένα γλιοστό του γραμμαρίου πλουτόνιον υπό τύπον καθαρού άλατος. Το πλουτόνιον, το 94ο στοιχείο, το οποίον δεν υπάρχει στη φύση, είναι αυτόματο υποπροϊόν των στηλών του ουρανίου.

Στη Γαλλία γιορτάσθηκε τον περασμένο μήνα, ίσως κάπως καθυστερημένα, η δεύτερη εκατονταετηρίδα από τη γέννηση του Laplace (1749—1827). Οι διαπρεπέστεροι αστρονόμοι, φυσικοί και μαθηματικοί της σημερινής Γαλλίας ανέλυσαν το έργο του μεγάλου σοφού και εις τους τρεις κλάδους της επιστήμης με τους οποίους ως γνωστόν είχε ασχοληθεί τόσο επιτυχώς.

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ Η ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗ

(Συνέχεια έκ της 4ης σελίδος)

Η Μακρονήσος και τα άλλα ελληνικά πειράματα αυτού του είδους είναι μια καινοτομία διά τας δημοκρατίας. Η πρωτοποριακή αυτή εργασία εις την ιδεολογικήν σφαίραν χρήζει προσεκτικής μελέτης. Οικονομισταί και οι συνοδοιπόροι είναι το μεγαλύτερον πρόβλημα που αντιμετώπιζει η Έλλάς. Εάν κατορθωθεί ή μεταβολή νοοτροπίας και συνειδήσεως, τότε θα μεταβληθούν από παθητικούς εις ενεργητικούς συντελεστάς.

Το γεγονός ότι τόσο άνδρες της Μακρονήσου επέλεμσαν ήδη καλώς είναι πειστικόν επίχειρημα. Ο Έλλην Υπουργός των Στρατιωτικών και Αρχηγός του Ένωτικού Κόμματος κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, μου άνακεφαλαίωσε το πρόβλημα ως έξης: «Εάν τα αποτελέσματα της εκπαίδευσέως μας είναι πραγματικά και διαρκή και δύνανται να εφαρμοσθούν εύρως τότε τα δεινά μας ήξίζουν τον κόπον» είπεν. «Η Έλλάς δύναται διά μίαν άλλην φοράν να οδηγήση τον κόσμον εις νέας άτραπούς ειρήνης και ετυχίας διά τον μέσον ανθρώπων. Η δυστυχία μας ένδέχεται να καταστή ή μεγαλύτερά μας ευκαιρία».

Μία φίλη μου, μία διακεκριμένη Έλληνισ κυρία κατοικούσα έν Λονδίνο μου είπε ότι ή καλλίτερα της έντυπωσις από τους άνδρας της Μακρονήσου ήτο ή αντίληψίς των περι έλευθερίας.

Ένας νέος εδιάβασε ένα ποίημα που είχε γράψει. Ήταν σαν να ύψωνε τους ώμους του και να πετούσε από πάνω του ένα μεγάλο βάρος κακού και δυστυχίας, είπε. Ένδέχεται ότι μέσω μιάς πρωτοποριακής εργασίας ως ή της Μακρονήσου ή Έλλάς να εξέλθη ετυχής και ένωμένη από τον σκληρόν άγώνα της σημερινής ιδεολογικής έποχής μας.

Edward Howell

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

1. Ένας ηλεκτρικός βραστήρας λειτουργεί με τάση 220 βόλτ και ένταση 5 άμπέρ. Σε πόση ώρα θα βράση μιὰ λίτρα νερό, αν υποθέσουμε πώς όλη ή ηλεκτρική ενέργεια μετατρέπεται σε ωφέλιμη θερμαντική ενέργεια;

Άρχική θερμοκρασία του νερού 14°.

Λύση:

Τό βράσιμο του νερού γίνεται, όπως ξέρουμε, στους 100°. Πρέπει λοιπόν ή θερμοκρασία του νερού ν' αύξηθεί κατά: 100—14=86°.

Άφοϋ μιὰ κίλοθερμίδα (kcal=1000 θερμίδες) ύψώνει τη θερμοκρασία μιās λίτρας νερού κατά 1 βαθμό, θα πεί πώς για να φτάσει τό νερό από τους 14° στους 100°, θα χρειασθούν:

$$Q = 86 \text{ kcal ή } 86.000 \text{ θερμίδες (cal)}$$

Και έπειδή: $Q_{\text{cal}} = R \times I^2 \times t = 0,24$, αντικαθιστούμε τό R με τό ίσοδύναμο του $\frac{U}{I}$ και έχου-

$$\text{με: } Q_{\text{cal}} = \frac{U}{I} \times I^2 \times 0,24 = U \times I \times t \times 0,24$$

$$\text{ή } 86.000 = 220 \times 5 \times t \times 0,24 \text{ και}$$

$$t = \frac{86.000}{220 \times 5 \times 0,24} = 325,7'' \text{ ή } 326'' = 5' \text{ και } 26''$$

Τό νερό λοιπόν θα βράσει σε 5 λεπτά και 26 δευτερόλεπτα.

2. Μιά λάμπα λειτουργεί με τάση 220 βόλτ και 7,45 άμπέρ. Πόση ζέστη μάς δίνει σε μιὰ ώρα (3600''), αν μετατρέπει την ηλεκτρική ενέργεια σε θερμαντική;

Λύση:

$$Q \text{ (cal)} = U \times I \times t \times 0,24 = 220 \times 7,45 \times 3600 \times 0,24 = 85,536 \text{ cal ή } 85,536 \text{ kcal}$$

3. "Αν ή λάμπα του προηγούμενου προβλήματος βρισκόταν μέσα σε μιὰ λίτρα νερό με άρχική θερμοκρασία 10°. κι' αν μπορούσαμε να διοχετεύσουμε στο νερό όλη τη ζέστη που παράγει, πόση θερμοκρασία θ' αποχτούσε τελικά τό νερό, ύστερα από λειτουργία μιās ώρας;

Λύση: "Η λάμπα, όπως είδαμε μάς δίνει σε μιὰ ώρα μέσα:

$$85,536 \text{ kcal}$$

"Αρα τό νερό θα ύψωθεί μετά μιὰ ώρα στη θερμοκρασία των:

$$\theta = 10 + 85,53 = 95,53.$$

4 Μιά αντίσταση 10 Ωμ βρίσκεται μέσα σε 5 λίτρες νερό με άρχική θερμοκρασία 5°. Πόσων άμπέρ ρεύμα πρέπει να περάσει μέσα από την αντίσταση, για να ύψωθεί, σε 20 λεπτά της ώρας, ή θερμοκρασία του νερού στους 95°. Να βρεθεί επίσης και ή τάση στα άκρα της αντίστασης.

Λύση:

Γιά να ύψωθούν οι 5 λίτρες του νερού 95°, θα χρειαστεί μιὰ ποσότητα ζέστης ίση με:

$$Q = 5 \times (95 - 5) = 450 \text{ kcal ή } 450.000 \text{ cal.}$$

Άπό τον τύπου $Q_{\text{cal}} = R I^2 t \cdot 0,24$ παίρνουμε:

$$I = \sqrt{\frac{Q}{R t \cdot 0,24}} = \sqrt{\frac{450.000}{10 \times 20 \times 60 \times 0,24}} = 12,5 \text{ άμπέρ.}$$

"Η τάση, που εφαρμόζεται στα άκρα της αντίστασης των 10 Ωμ και δημιουργεί τό ρεύμα των 12,5 άμπέρ, είναι:

$$U = R I = 10 \times 12,5 = 125 \text{ βόλτ.}$$

5. Σ' ένα εργοστάσιο θα βάλουμε ηλεκτροκίνητα μηχανήματα με όλική ίσχή 50 ίππων. "Η ηλεκτρική πηγή, που θα τροφοδοτήσει τά μηχανήματα, απέχει από τό εργοστάσιο 1000 μέτρα και παρέχει τάση 110 βόλτ. Όλικό μήκος των τροφοδοτικών άγωγών: 1000 × 2 = 2000 μέτρα. Κατά τη μεταφορά όμως της ηλεκτρικής ενέργειας από την πηγή στα μηχανήματα, χάνουμε ένα μέρος της σε ζέστη, γιατί οι άγωγοί που μεταφέρουν τό ρεύμα ζεσταίνονται.

Ζητούμε λοιπόν να βρούμε τό πάχος, που πρέπει να παρουσιάζουν οι άγωγοί, ώστε ή άπώλεια, που θα έχουμε σ' αυτούς να μη ξεπερνά τά 5 ο/ο της ίσχής που δίνει ή πηγή.

Λύση:

"Η ίσχή της πηγής, αν λογαριάσουμε και την άπώλεια των 5 ο/ο, πρέπει να είναι:

$$P = \frac{50 \times 100}{95} = 52,63 \text{ ίπποι}$$

$$\text{ή } 52,63 \times 736 = 38,735 \text{ βάττ.}$$

"Η ένταση του ρεύματος θα είναι λοιπόν:

$$I = \frac{P}{U} = \frac{38.735}{110} = 352,14 \text{ άμπέρ.}$$

"Η άπώλεια των 5 ο/ο στην ίσχή είναι:

$$\frac{52,63 \times 5}{100} = 2,63 \text{ ίπποι ή } 2,63 \times 736 = 1935,68 \text{ ή } 1936 \text{ βάττ.}$$

"Υστερα άπ' αυτό, μπορούμε να βρούμε την όλική αντίσταση που θα έχουν οι άγωγοί, άρα και τη διατομή τους.

$$\text{Ξέρουμε πώς: } P = R I^2 \text{ και } R = \frac{P}{I^2} = \frac{1936}{(352,14)^2}$$

και άφοϋ $R = \frac{\rho l}{S}$ και $S = 0,785 d^2$ (όπου d = διάμετρος ή πάχος), θα έχουμε:

$$\frac{0,018 \times 2000}{7,85 \times d^2} = \frac{1936}{(352,14)^2} \text{ και } d^2 =$$

$$\frac{0,018 \times 2000 \times (352,14)^2}{1936 \times 0,785} = 2936$$

άρα $d = \sqrt{2936} = 54$ χιλιοστόμετρα περίπου.

"Η διάμετρος αυτή είναι πολύ μεγάλη και ή δαπάνη που θα προκύψει επίσης μεγάλη, έπομένως τό πρόβλημα δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη. Γι' αυτό, δε χρησιμοποιούμε ποτέ για την τροφοδότηση μηχανημάτων με μεγάλη κάπως ίσχή τάση 110 βόλτ, όταν ή άπόσταση που χωρίζει τά μηχανήματα από την πηγή, ξεπερνά τά 500 μέτρα. Για τον ίδιο λόγο δουλεύουν τά τραμ με τάση 400—800 βόλτ.

Γ. Γ. Γ.

Ήτανε ένα συνειδησιασμένο φθινοπωρινό βραδυό πέ-
ρσι από κείνα που σοῦ μεταδίδουν τὴν μελαγχολία
τους καὶ σὲ κάνουν λυπημένο.

Βρισκόμαστε σκαρφαλωμένοι στὴν κορυφὴ ἑνὸς λό-
φου τώρα καὶ ἑβδομάδες καὶ ἡ ζωὴ κυλοῦσε μονότο-
νη, μέσα στὴν ἔρημιὰ τῶν βράχων ποὺ τάραζαν κά-
που-κάπου πότε οἱ μακρinoὶ ἤχιοι μιᾶς συμπλοκῆς καὶ
πότε τὰ κραξίματα μερικῶν ξεμοναχιασμένων κοράκων
ποὺ περνοῦσαν...

"ἤμασε δύο διμοιρίες ἀπλωμένες στὴν πλαγιά, μέ-
σα στὰ χαρακώματα ποὺ μόνοι μας εἶχαμε σκάψει καὶ
περνούσαμε τὶς ὥρες μας καλλιτερευόντας τὶς θέσεις
μας. Σκάβαμε ἄλλο μῆρα κυκλωτὰ χαντάκια καὶ σπη-
λιάρια ἀνάμεσα στὰ βράχια καὶ καταβάλαμε γενικά
κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ κάνουμε κάπως ὑποφερτὴ τὴ
ζωὴ μας ἐκεῖ πάνω... Στὶς μέρες οὐτὲς ἡ μοναδική μας
διασκέδαση, αὐτὸ ποὺ περιμέναμε πάντα μὲ ἀνοιχτὴ
καρδιά, ἦταν τὸ Ταχυδρομεῖο.

Στεκόταν καὶ σὲ μᾶς σὰν σ' ἄλλους τοὺς φαντάρους
μὴ μοναδικὴ ἀπόλαυση, ποὺ μᾶς ἔφερνε πὼς κοντὰ
στὴν περασμένη μας ζωὴ, στὰ σπιτία μας, θυμίζοντάς
μας κάθε φορὰ πρόσωπα θεμιτὰ ἀπὸ τὸ χωριόμὸ καὶ
ἀναμνήσεις μισόβητες... Συνήθως ἐρχόταν ἀπόγευμα
τὴν ὥρα ποὺ ὄσοι δὲν ἦταν σκοπιῆς ξάπλωναν δίπλα
στὰ χαρακώματα καὶ μὲ τὸ τοιγάρο στὸ στόμα συζη-
τοῦσαν. Μὲ τὴν πρώτη φωνὴ πὼς ἀρχίζουν νὰ φαίνον-
ται τὰ μεταγωγικά ἀπέναντι στὸν κατηφορὸ συγκεν-
τρώνμαστε καὶ περιμέναμε. "Ἐτσι καὶ κείνο τὸ βράδυ
μόλις τὰ εἶδε ἕνας Μυτιληνὸς καὶ μετέδωσε τὴν εἶδη-
σι, συγκεντρωθήκαμε σὲνα πλατύτερο χαντάκι, ποὺ
τόχαμε φτιάξῃ γιὰ τέτοιες περιπτώσεις, καὶ παρακο-
λουθοῦσαμε τὸν ἐρχομὸ τους... Τὰ πρῶτα μουλάρια μὲ
τὰ σουβάλια τὶς κουραμένες ἔφθασαν καὶ περνοῦσαν
τὰ συρματοπλέγματα τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἀντικρινὲς κο-
ρυφὲς χανόταν ὁ ἥλιος, "Ὑστερα ἔφθασαν μὲ τὴν τρο-
φὴ καὶ μέσα στὰ τελευταῖα καὶ αὐτὸ ποὺ εἶχε τὸ τα-
χυδρομεῖο. "Ἀνοιχτήκαν οἱ σάκκοι, μοιράστηκαν βισσι-
τὰ καὶ γράμματα καὶ ἐνῶ ἐτοιμαζόμαστε νὰ τραβηχθῇ
καθ' ἑνὸς σὲ μιὰ γωνιά γιὰ νὰ ἀρχίσουμε τὸ διάβα-
σμα μᾶς ξαναειδοποίησαν "Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα δέμα
καὶ ἕνα γράμμα ποὺ θὰ δινόταν σ' ἕνα ἄνδρα τῆς
2ας Διμοιρίας μὲ κλῆρο. Κινημένοι ἀπὸ περιέργεια
συναρτήκαμε ξανά ὅλοι καὶ περιτριγυρίσαμε τὸ λοχία
κυτάζοντας τὸ ἄσπρο καμποτένιο τυλίγμα τοῦ δέμα-
τος. "Ὡς ποὺ νὰ ἐτοιμαστοῦν οἱ κλῆροι πολλοὶ προχώ-
ρησαν καὶ πληροφόρηθηκαν τὰ σχετικὰ γιὰ τὸ δέμα.

Στελνόταν λέει ἀπὸ μιὰ κοπέλα ἀπὸ τὴν "Ἀθήνα
ποὺ ζητοῦσε ἀλληλογραφία μὲ τὸν τυχερό. Ἐναι εὐ-
κολο τώρα νὰ φαντασθῇ κανεῖς τὸν τρόπο ποὺ δέχτηκε
ἡ ξεμοναχιασμένη φαντασία μας αὐτὴ τὴν εἶδηση. Θέ-
λαμε ὅλοι μας νὰ πάρουμε τὸ δέμα ἐνῶ ὄσοι δὲν συμ-
μετεῖχαν μᾶς λογάριζαν τυχεροὺς καὶ μᾶς ζηλεύσαν.
Γιὰ τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες τὸ ἀπλό αὐτὸ δεματάκι μᾶς
ἔδινε τὴν εὐχαρίστηση καὶ ὄνειρεμένου καὶ μοιάζαμε
σὰν παιδάκια ποὺ καὶ τὸ πιὸ τιποτένιο παιγνίδι τοὺς
χαρίζει χαρὰ.

Ἐναι πράγματι περίεργο πὼς καὶ τέτοια μικροεπι-
σόδια ποὺ θάμεναν ἀπαρατήρητα στὴν πολιτικὴ μας
ζωὴ γίνονται τεράστιοι κύκλοι ποὺ μᾶς τυλίγουν καὶ
μᾶς κρατοῦν μέσα τους γιὰ μέρες πολλὲς ἀποροφών-
τας καὶ γλυκαίνοντας τὴ μοναξιά μας.

"Ἀνάμεσα μόνο οἱς φλυαρίες μας ἕνας ἔμενε σιω-
πηλὸς τὸ Νοῦμερο 11 ποὺ μᾶς κυτοῦσε μὲνα "παρά-
ξενο βλέμμα ποὺ ἔδειχνε τὴν ἀπόλυτη βεβαιότητά του
γιὰ τὴν ἀτυχία του. "Ἦταν ἕνας τόπος ἀπὸ ἐκείνους
τοὺς ἡσυχούς καὶ τοὺς ταπεινοὺς ποὺ μένουν κερφα-
μένοι πάντα στὸ παρελθόν τους, καὶ μὲ λυπημένη νο-
σταλγία ἀναθυμοῦνταν τὴ ζωὴ ποὺ πρωτογνώρισαν.

Καταγόνταν ἀπὸ ἕνα χωριὸ τῆς Δυτικῆς Θράκης,
τὸνομά του δὲν τὸ θυμάμαι, γυλιὸς ἑνὸς τσοπάνου. Τὰ
νεανικά του χρόνια τὰ πέρασε βόσκοντας τὰ πρόβατα

τοῦ πατέρα του, μέσα στὴν ἐλεύθερη φύση μακριὰ ἀ-
πὸ τὴν ὑποκρισία, ἀπαράλλαχτα ὅπως οἱ νέοι τῶν πό-
λεων τὴν περνοῦν ἀνάμεσα στὴν εὐθυμὴ ζωὴ καὶ οἱς
διασκεδάσεις.

Αὐτὸ τὸν ἔκανε ἀφελῆ καὶ ἄπειρο, αἰτία δηλ. κο-
ροϊδίας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νάποτραβιέται καὶ νὰ
συναναστρέφεται πολὺ λίγους χαρίζοντάς τους ὅλη
τὴν εὐκρινῆ καὶ πρῶθυμη φιλία ποὺ ἔχουν ὁ ἄλλος.
Στεκόταν τελευταῖος μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ ἔπρεπε νὰ
ναὶ καὶ καὶ ἀνυπόμονα περιμένα τὴν ὥρα νὰ φύγῃ γιὰ
νὰ ἀποφύγῃ τὰ πειράγματα ποὺ τοῦ ἔλεγαν.

Τέλος ἀνακατεῦθηκαν οἱ κλῆροι καὶ ὅταν γίνηκε ἡ
συχία τραβήχτηκε ἕνας κλῆρος ἀπὸ τὸ κράνος.

"Κι' ὕστερα ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Λοχία: 11... Ὅλοι
ἀπόμειναν καὶ περισσότερο αὐτός. "Ὡστόσο προχώρησε
ὀλοκόκκινος μὲ μιὰ ἐνδόμυχη χαρὰ καὶ πῆρε τὸ δέμα
καὶ τὸ γράμμα.

Τὸ πρῶτο εἶχε τοιγάρο χαροτοφάκελα, κάλτσες,
ἕνα ζευγάρι γάντια καὶ ἕνα καφετὶ πουλόβερ.

Χαρούμενα μᾶς μοίρασε τὰ τοιγάρο ἀκούγοντας
ἕνα σωρὸ γλυκοκουβέντες γιὰ τὴν κοπέλα τοῦ τοῦ
τάστελενε καὶ φτειάζοντας μὲ τὸ μυαλό του ἕνα σωρὸ
ὄνειρα γιὰ τὴν πρώτη τοῦ αὐτῆ γνωριμία.

"Ὅταν ἀπλώθηκε τὸ βράδυ μισοκοιμησμένος καθὼς
ἤμου, ἀκουσα κάποιον, νὰ μὲ σκουντᾷ σιγά. Σήκω μὲ
εἶπε ἔλα νὰ μοῦ διαβάσῃς τὸ γράμμα γιὰτὶ δὲν κατα-
λαβαῖω καλὰ τί γράφει.

Σκέφτηκα νὰ τοῦ πῶ νὰ τὸ ἀφίση γιὰ αὔριο, μὰ ἡ
περιέργεια ἢ καλλίτερα ἢ προτίμηση ποὺ μοῦδειχνε, μὲ-
κανε νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ τραβηχτοῦμε στὸ βάθος ἑνὸς
ἀμπρι ὅπου χαροπάλαιβα τὸ ὄχρὸ φῶς ἑνὸς κεριοῦ
στημένου σ' ἕνα ταβλί ποῦταν κερφωμένο στὸ τοῖχο.
Τὸ πῆρα στὰ χέρια μου. "Ἦταν ἕνας γαλάζιος φάκε-
λος μὲ κατὶ ὀμορφα λεπτὰ καλογραμμένα μὲ κοριτσι-
στικο χαρακτήρα γράμματα. Τ' ἄνοιξα. Μέσα ἦταν ὁ
ἴδιος χαρακτήρας πάλι. "Ἀρχιζε μὲ τὴ φράση: "Ἄγα-
πημένε μου ἄγνωστε Στατιώτη..." καὶ τελειωνε «καλὴ
ἀντάμωση μὲ τὴν νίκη...».

Ζητοῦσε τὸ κοριτὸ αὐτὸ ἂν ἤθελε νὰ τῆς γράψῃ,
Θὰ τοῦ ἀπαντοῦσε καὶ θὰ χαϊρόταν ποὺ θὰ εἶχε ἀλ-
ληλογραφία μὲνα μαχητῆ. Τὸν παρακαλοῦσε νὰ τῆς
γράψῃ περιστατικὰ ἀπὸ τὴν σκληρὴ του ζωὴ, ἐκεῖνη δὲ
θὰ τοῦ ἔγραφε λόγια παρηγοριᾶς τέτοια ποὺ νὰ τὸν
κάνουν νὰ ξεχνᾷ ἔστω καὶ γιὰ λίγες στιγμὲς τὶς βί-
αιες συνθήκες ποὺ ζῆ.

"Ὅταν ἔφυγε ἦταν χαρούμενος. Πρῶτη φορὰ μὲ
εἶπε πέραν τέτοιο γράμμα στὰ χέρια μου καὶ συμπλή-
ρωσε λυπημένα, «καὶ ἴσως νὰ ἔναι καὶ τὸ τελευταῖο
γιὰτὶ δὲν ξέρω τί νὰ τῆς γράψω».

Τ' ἄλλο πρῶτὶ ἀμέσως μιὰ διαταγὴ μᾶς ἔλεγε νὰ
τραβηχτοῦμε σὲνα χωριὸ ἀριστερὰ μας ἀφοῦ ἀντικα-
τασταθοῦμε γιὰ νὰ ξεκουραστοῦμε λίγο καιρὸ.

"Ἀμέσως μὲ χαρὰ ὥσπου νᾶρθουν οἱ ἄλλοι ἀρχίζου-
με νὰ ἐτοιμάζουμε τὰ μικροπράγματα τοῦ νοικοκυριοῦ
μας. Σκίσαμε τὰ παλιά γράμματα καὶ συγκεντρώσαμε
ἕνα σωρὸ μικροενθύμια. Κάλυκες μὲ σκαλισμένες ἡμε-
ρομηνίες, ἀνοιγμένα βλήματα ὀλων, φωτογραφίες ἄ-
γνώστων γιὰ μιᾶς κοριτσιῶν, μικρὲς εἰκόνας τοπίων ἂ-
πὸ ἄγνωστα μέρη καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα. "Ἦταν ὅλα μα-
ζεμένα μὲ κίνδυνο πολλὲς φορὲς τῆς ζωῆς μας ἀπὸ τὸ
πεδίο τῆς μάχης κι' ἀντιπροσώπευε τὸ καθ' ἕνα καὶ
μιὰ ἀνάμνηση. Ἐναι καὶ αὐτὸ μιὰ μανία τοῦ στρατιώτη
ἴσως γιὰτὶ σ' αὐτὰ τὰ ἄψυχα νὰ θέλῃ νὰ κλείσῃ ὁ-
λους τοὺς μόχθους καὶ τὶς πίκρες τῆς σημερινῆς του
ζωῆς γνωρίζοντας ἐνδόμυχα πὼς θάρθῃ καιρὸς ποὺ
πάντα θὰ τὴν ξεχάσῃ.

Ἡ ἀντικατάσταση ἦρθε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτὶ καὶ
κατὰ τὸ μεσημέρι κατηφορίζαμε.

Πηγαίναμε μαζί μὲ τὸν Μῆτρο ποὺ τραβοῦσε ἕνα
μουλάρι φορτωμένο καὶ βάδιζε δίπλα μου, ἐνῶ ὁ νοῦς

του ταξίδεψε στο μέρος απ' όπου ξεκίνησε ο άνοιχτο-γλάζος φάκελος.

Φορούσε το καφετί πουλόβερ και σ' όλο το δρόμο λέγαμε για το τί θάγραφα στο γράμμα.

Κατά το βήλοβασιλεία τελειώναμε το δασωμένο δρόμο που έπρεπε να περάσουμε και τα δένδρα άρραιώ-ναν.

Προχωρούσαμε σιγά ο ένας δίπλα στον άλλο και κυττάζαμε γύρω την άγρια φύση που άρχιζε να πέρνει την πένθιμη φθινοπωρινή ύψη.

Σε μία στροφή στο μονοπάτι άντικρύσαμε σ' ένα χαμηλό πεύκο ένα άσπρο πανί που το κινούσε το βρα-δυνό άεράκι σαν σημαία. Ένα άλεξιπτωτο φώναζε κάποιος... Ήταν ένα άλεξιπτωτο άσπρο γονιζόμενο στα κλαδιά ενός δένδρου από εκείνα που χουν οι φω-τιστικοί όλμοι.

Στο άκουσμα της φωνής αυτής ο Μήτρος για πρώ-τη φορά θέλησε να κρατήσει ένα ένθυμιο. Θα το στεί-λω στην κοπέλλα μου είπε και έτρεξε. Σταμάτησα με το μολύρι να τον περιμένω ένω αυτός προχώρησε... Σάν έφταζε κάτω από το δένδρο τεντώθηκε και άρπα-ξε ένα από τα μεταξωτά κορδόνια που κρέμεται ή φωτοβολίδα. Το τράβηξε με δύσμη και το λευκό άλε-ξιπτωτο πέφτοντας τον τύλιξε μαζί με μία καυτή βροχή βλήματα ..

Έπεσε κάτω και το άσπρο πανί κοκκίνησε με χον-δρές στάλλες κόκκινο πηχτό αίμα.

Όταν έφθασα ήταν άργά, το άμοιρο παιδί είχε ξε-ψυχήσει. Στο καφετί πουλόβερ ξεπρόβαλαν κόκκινες βού-λες που όλο μεγάλωναν και στο χέρι του άκόμα κρα-τούσε το μεταξωτό κορδόνι.

Μείναμε όλο σκεπτικοί και λυπημένοι μπρός σ' αυ-τή την κακή Μοίρα.

Τόν θάψαμε στο ίδιο μέρος κάτω από το ίδιο πα-γιδευμένο δένδρο, μαζί με το καφετί πουλόβερ και το άσπρο πανί που στάθηκε γιαυτόν ο θάνατος και ξα-ναζεκινήσαμε με σκυμένα κεφάλια για τον προορισμό μας.

Ίσως τώρα αυτή ή κοπέλλα να περιμένη άκόμα ά-πάντηση στο γράμμα της εκείνο. Ποτέ δέ δέν θα φαν-τασθή την χαρά που σκόρπισαν τα λίγα της εκείνα λόγια, πολύ δέ περισσότερο δέν θα χωρέση το μυαλό της πώς το καφετί εκείνο πουλόβερ αντί να ζεστάνη τα στήθη ενός νέου θάφτηκε μαζί μένα νεκρό έτσι και-νούργιο καθώς ήταν... Θάχη την γνώμη πώς εκείνος που το πήρε από άμέλεια δέν της έγραψε και δέν θα ξέρει ότι άθελά της στάθηκε ή αίτια ενός χαμού... Και απ' αυτή την ιστορία ένα έρώτημα γεννάται άν το γράμμα δέν έφτανε θα σκοτονόταν;... Μά σ' αυτό μό-νο ο Θεός ξέρει;... Όπως ή Μοίρα άνάμεσα σε 12 άνδρες τον διάλεξε και τουδωσε το δέμα έτσι άνάμεσα στους ίδιους τουδωσε το θάνατο.

Ήταν δυό φορές ο εύνοούμενος της, ο άγαπημένος της.

M. XATZAKHS

ΑΜΙΜΗΤΟ

Ό ταμίας μας άπολύεται σε λίγες μέρες. Έπηρε λοι-πόν έναν άλλον άξιοματικό να του μάθη τη δουλειά.

Άπό τις πρώτες εργασίες που άνέθεσε ο παλιός τα-μίας στον νέον ήταν το μέτρημα χρημάτων. Άνοίγει το χρηματοκιβώτιο μία μέρα, παίρνει ένα πακέτο χρηματο-μίσματα και το δίνει στον μαθητευόμενο λέγοντας:

—Πρέπει να είναι εκατό είκοσα χίλιαρα. Τα μετράς σε παρακαλώ

Ό ύποψήφιος Ταμίας άρχισε να μετράει. Όταν έφθα-σε στα 56, 57, 58... αισθάνθηκε κόπωση και πέταξε το κέττο σ' ένα συρτάκι.

—Άφού ο λογαριασμός είναι σωστός έως εδω, έξηγησέ, ύπάρχει μεγάλη πιθανότης να είναι σωστός έως το τέλος...

ΑΣΦΑΛΕΙΑ... ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

Ένα μήνα είχαμε γυρίζοντας σχεδόν μέρα και νύ-χτα από χαράδρες σε κορυφές και πάντοτε άκούσαν ή φωνή: «Μήπως έχουμε κανένα νέο;» Ή άπάντησις ήταν σχεδόν στερεότυπος:—«Όχι κ. Ταξιαρχε».

Πρώτ, νύχτα ο καταυλισμός διελύετο και οι άσύρ-ματοι φορτωμένοι στα μολάρια προχωρούσαν πάντο-τε δίδοντας διαταγές κινήσεων ή ενεργειών. Ένα από-γευμα ένας άσυρματιστής φώναζε έπειγόντως τον «Έρ-μη».—Κε Έρμη ένας Έρμη σάς ζητά έπειγόντως. Ρω-τάει για το δνομά σας. Ό Έρμη, ως ήτο φυσικόν, έσπευσε στο μικρόφωνο και άφου έλεπε δέκα πέντε «Έμπρός!» ήξιώθη να πη: «Έδω Έρμη; της... Καλ-λιόπη...». Ή άπάντησις ήτο: «Ποιός είσαι έσύ ρε;» Ή φωνή ήταν γνωστή και συνεπώς ή άπάντησις εις αυτό το έρώτημα ήταν: «Γεια σου Κώστα μεγάλη άν-δρα...!». Ήσαν δυό συνάδελφοι Έρμηδες (όχι τοΰ Πραξιτέλους εύτυχώς...) δυό γειτονικών Ταξιαρχών. Ή έπαφή μεταξύ γειτονικών τμημάτων ήτο άριστη πλέον. Πληροφορίες και ενέργειες θα ήτο πλέον συντονισμένες.

Κάπου εκεί μέσα... έκινούντο σαν φαντάσματα τα έρειπωμένα ύπολείμματα της περιόημου 2ας κομμουνι-στοσυμμοριακής Μεραρχίας. Έπικεφαλής το άνθρακτο-μορφο τέρας... ο περιβόητος αμυσταγής Διαμαντής.

Έτσι περνούσαν σιγά σιγά οι μέρες και οι Διαβι-βασταί χερσιολογώντας εις το μικρόφωνο πολλές φο-ρές έλεγαν: «Είναι δικός μας. και συνεπώς στα χέ-ρια μας θα πέση. Έσείς θα βαστάτε τα μπόκια!».

Μία μέρα, την 32αν πλέον μέρα ενός άτέρμονος κύ-κλου, ένας άσύρματος κάποιου μικρού κομματιού με-τέβιθε ότι κάπου εκεί κοντά ένεφανίσθη το συκρότημα του Διαμαντή. Φυσικά όλοι οι άσύρματοι δούλευαν πλέον έντατικώτατα. Σήματα, προφορικές διαταγές..., όλα έγινοντο σχεδόν αυτομάτως. Όλος ο εκεί εύρι-σκόμενος κόσμος ήταν επί ποδός και έξεχύνετο πατό-πιν οδηγίων και έντολων προς διάφορα σημεία. Πράγ-ματι ο Διαμαντής με καμιά σαρανταριά εύρίσκοτο κοντά μας μέσο σε μία χαράδρα. Κι ένω τα τμήματα όλα έβάδιζαν από όδεις τις κατευθύνσεις με κέντρον το ύποδειχθέν σημείον, άσύρματοι παντός τύπου ανά πᾶσαν στιγμήν μετέδιδον το σημείον εις το όποίον εύ-ρίσκοντο τα διάφορα τμήματα. Ξαφνικά άκούεται ή φωνή ενός που έλεγε: «Έδω... έπειγόντως τον Κρόνο. κ. Κρόνε στα χέρια μας έχω τον άδελφό του Διαμαν-τή. Ό Διαμαντής είναι νεκρός...». Ή άπάντησις του Κρόνου ήτο: «Προσέξατε καλά δια την πληροφορία και έρευνήσατε δια το πτώμα... Προσέξατε να μη μας φύγουν οι άλλοι».

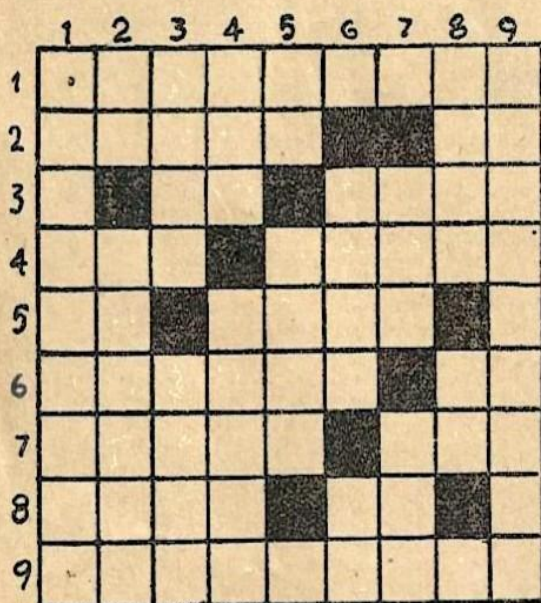
Πραγματικά ριπάς ήκούοντο, φωνές και γαιγκός έ-λεγε πώς ή δασωμένη εκείνη χαράδρα έβραζε κυριο-λεκτικά. Ό κ. Ταξιαρχος εύρισκόμενος κάπου ένει κοντά με το αιωνίως σβησμένο τσιγάρο του στο στόμα έλεγε κάπου-κάπου: «Βρέ δέν τα πιστεύω έγώ, άν δέν μου τόν φέρουν...» Έν τω μεταξύ έγραφε σ' ένα τραπέζι και διέτασε όλοι οι σταθμοί να εύρίσκωνται έν άκρόασει.

Και ένω ουνεργείο έστέλλετο προς μεταφοράν του πτώματος του λητοσυμμορίτου και κατέφθανε ο άδελ-φός του τρέμοντας άκόμη, ο άσύρματος μετέβιθε προς όλους το: «Προσώη, προσώη... θα σάς μεταδώσουμε εύχάριστα νέα. Όλοι έν άκρόασει...». Είναι άλήθεια ότι στο δίκτυο πλέον δέν ήσαν οι άνταποκριταί μόνον. Ή άδελφή Ταξιαρχία εύρίσκοτο έν άκρόασει με όλους τους ύποσταθμούς της. Το Κ. Σ. της Ταξιαρχίας μας και αι παράπλευροι Μονάδες εύρίσκοτο μέσα άγωνι-ούσαι. Και ο άσύρματος της Ταξιαρχίας δέν σταμα-τούσε από του να έπτενη την άγωνία. «Έδω... Τα-ξιαρχία. Θα μεταδώσουμε εύχάριστα νέα...». Ή χαρά βλέπετε και ο ένθουσιασμός είχαν παραμερίσει την ασφάλεια Διαβιβάσεων. Άλλά και οι άκροαταί συνε-παρμένοι από την άγωνία και αυτοί είχαν παραμερί-σει την ασφάλεια. Κάποιος φίλος του Κρόνου μας μη δυναμένος να κρατήσει την άγωνία του ήκούσθη λέ-γων: «Έδω Άνδρέας ο ζόρκος... Τι γίνεται... θα μάς πητε επί τέλους τίποτε; έ-τοι-μος!».

Σε λίγο στην έδρα του Τακτικού Στρατηγείου ο κα-

Τὸ Σταυρόλεξό μας

Ἀλληλογραφία

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Χώρα τῆς Γερμανίας
- 2) Ὅπλον τῶν προγόνων μας—Ἀντωνυμία.
- 3) Πρόθεσις (ἀρχ.)—Ἀθηναϊκὴ συνοικία.
- 4) Ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν.—Πτηνὸν ποῦ κολυμβᾷ ἐξαιρητικά.
- 5) Ἄρθρον.—Προκάλεσε τὴν σύλληψιν καὶ θανάτωσιν τοῦ Ἀβεσαλώμ.
- 6) Τὰ φέρομεν μαζί μας.—Σύνδεσμος.
- 7) Διαχειρίζεται ἐγχώρια προϊόντα.—Πρέπει (ἀρχ.)
- 8) Οἱ Ἀβδηρίται συνεπλάκῃσαν διὰ τὴν σκιάν του (αἰτ.) —Ἀντωνυμία.
- 9) Ἡ Πύλος (ὁ λιμὴν τῆς).

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Ἔτσι λέγει ὁ λαὸς ὅταν ἔρχεται εἰς ἕναν τόπον ἢ μοῖρα νὰ θνήσκουν οἱ κάτοικοι.
- 2) Ἀντωνυμία—Ἰσταται ἔναντι τῆς ἐπιθέσεως (ἐνάρθρ.)
- 3) Πρόθεσις—Θεὸς (γεν.)
- 4) Ἐχει δύο τρύπες.—Πρέπει νὰ τὴν ἐξηγῆ κάθε γενεοφόρος.
- 5) Νημάτιον.—Εἰς τὸν θρόνον εἶναι ὁ δωδέκατος (ἀντιστ. αἰτ.).
- 6) Μέρος τοῦ λόγου—Νότα.
- 7) Ἀντωνυμία (θηλ.)—Ἀρνητικόν
- 8) Δηλητηριάζουν (αἰτ.).—Σύνδεσμος.
- 9) Ἐχουν οἱ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις διὰ νὰ προστατεύουν τὸ κύκλωμα (αἰτ.).

Ἀντὴν κ. Σοφικίτην, 81τὴν 492 Τάγ. Διαβ., Σ.Τ.Γ. 918. Ἐλήφθησαν δύο ἐπιταγαὶ σας συνολικοῦ ποσοῦ 950 χιλ. δρχ. δι' ἐγγραφήν τεσσαράκοντα ὀκτῶ ἰδιωτῶν συνδρομητῶν. Ἡ ἀπλή ἐκφρασις εὐχαριστιῶν διὰ τὴν ἔμπρακτον αὐτὴν ἐκδήλωσιν τῆς θερμῆς σας ἀγάπης καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφερόντος σας διὰ τὸ περιοδικόν τοῦ Ὀπλου μας θὰ ἦτο πενιχρὰ ἀνταπόδοσις διὰ τὴν μεγάλην σας συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον μας. Περιμένομεν τὴν ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν νέων συνδρομητῶν, διὰ νὰ τοὺς ἀποστείλωμεν τὸ περιοδικόν, ὡς καὶ τὸν χρόνον ἀπο τὸν ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφοῦν. Πλήν τοῦ πρώτου τεύχους μας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐξαντληθῆ, ἤμποροῦμεν νὰ τοὺς ἀποστείλωμεν ὅλα τὰ ἄλλα.

494 Τ.Δ., Σ.Τ.Γ. 917. Ἐπιταγὴ σας 90.000 δρχ. ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

488 Τ.Δ., Σ.Τ.Γ. 914. Ἐπιταγὴ σας 49.000 δρχ. ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

495 Τ.Δ., Σ.Τ.Γ. 919. Ἐπιταγὴ σας 40.000 δρχ. ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

494 Τ.Δ., Σ.Τ.Γ. 917. Ἐπιταγὴ σας 130.000 δρχ. (ἡμισυ ποσὸν ἐξαμηνίων συνδρομῶν 13 Ἀεῖκων) ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Ν. Μαρούλαν, Λοχαγὸν Πεζικοῦ 512 Τ.Π. Σ.Τ.Γ. 914. Ποιήμά σας ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιευθῆ. Εὐχαριστοῦμεν. Περιμένομεν τὰς ἄλλας συνεργασίας σας, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι πλέον ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὸ περιοδικόν μας. Ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὀπλίτας τοῦ ἐνδόξου πεζικοῦ ἀναμένομεν πολλὰ πιστεύομεν ὅτι θὰ θελήσουν νὰ μᾶς εὐχαριστήσουν.

Ἐφημερίδα «Ἄρτεμις» τῆς Χ Μεραρχίας, Σ.Τ.Γ. 916. Ἐλάβομεν τὸ φύλλον τῆς 11 Δεκεμβρίου. Μαζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀναγνωστῶν σου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διαιτίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς σου, θέλομεν νὰ ἐνώσωμεν καὶ τὰ ἰδικὰ μας καὶ νὰ σοῦ εὐχηθῶμεν νὰ τὰ χιλιάσης.

Στρ. Γ. Λοζαρίδην 490 Τάγ. Διαβ. 904. Ἐλάβομεν τὸ χρονογράφημα καὶ τὴν συνεχίαν τοῦ μυθιστορημάτος. Θὰ σὲ παρακαλέσωμεν νὰ στέλνης ἐγκαίρως τὴν συνεργασίαν σου γιὰ νὰ μὴ παρατηρεῖται διακοπὴ εἰς τὴν συνέχειαν.

Στρ. Ἀντωνόπουλον Δημοσθ. Δ.Δ. 71 Ταξ. Σ.Τ.Γ. 920. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ κομμάτι ποῦ μᾶς ἐστείλατε δείχνει ὅτι ἔχετε γερὴ πέννα, ἀλλὰ εἶναι πολὺ μικρὸ γιὰ νὰ τὸ δημοσιεύσωμε. Στείλτε μας κάτι ἄλλο καὶ ἂν εἶναι δυνατόν γύρω ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ὀπλου μας.

Στρ. Τοποσόγλου Βασ. Τ.Δ.Α.Υ.Β.Σ.Σ., Β.Σ.Τ. 901. Ποιήμα σας ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

ΛΥΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ :

Ὅριζοντίως : 1) ΚΑΡΑΚΑΞΑ, 2) ΑΝΑΠΗΡΙΑ, 3) ΜΑΚΑΡΙΑ, 4) ΑΠΟΡΙΑ, 5) ΡΟΣΤΟΚ, 6) ΩΔ—ΙΝΑΧΩ, 7) ΝΟΤΑ—ΕΡ, 8) ΕΣΩ (ΩΣΕ)—ΑΥΡΑ, 9) ΤΑΥΡΙΣ, Καθέτως : 1) ΚΑΜΑΡΩΝΩΝ, 2) ΑΝΑΠΟΔΟΣ, 3) ΡΑΚΟΣ—ΤΕΤ, 4) ΑΠΑΡΤΙΑ, 5) ΚΗΡΙΟΝ—ΑΥ, 6) ΑΡΙΑΚΑ—ΥΡ, 7) ΞΙΑ—ΧΕΡΙ, 8) ΑΑ—ΟΠΩΡΑΣ.

ταστροφεὺς τῆς Ρουμέλης, ὁ κτηνάνθρωπος Διαμαντῆς ἔκειτο νεκρός. Καὶ τὸ χαρμόσυνο πλέον γεγονός μετεδίθετο διὰ τοῦ ἐξῆς ἀνακοινωθέντος : «Ἐδῶ.. Ταξιαρχία. Μετ' εὐχαριστήσεως σὰς ἀναγγέλλομε ὅτι ὁ αἰμοσταγῆς Διαμαντῆς δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἄνω τῶν 25 συντρόφων του εὐρίσκονται αἰχμάλωτοι στὰ χέρια μας ἢ νεκροί».

Δὲν πρόλαβε ὁ ἐκφωνητὴς νὰ ἀφήσῃ τὸ μικρόφωνο καὶ οἱ ἄκροσταὶ ἀνταποκρίται ἤρχισαν νὰ μιλοῦν ὅλοι μαζί... Στὸ ἀκουστικὸ δὲν ἠκούετο πλέον τίποτε ἄλλο παρὰ μιά βοή. Ἦτο ζήτησ...; συγχαρητήρια...; Τί ἦτο ;

Ἦταν μιά φωνὴ ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πιδὸ πονηροῦ καὶ αἰμοστα-

γοῦς λητοσυμμορίτου. Ἦταν μιά φωνὴ ἐκείνων ποῦ νυχθημερόν εἰς τὸ μικρόφωνο ἔδιδαν πληροφορίας ἄλλοτε περὶ τῶν κινήσεων, ἄλλοτε περὶ τῆς δυνάμεως, ἄλλοτε περὶ τῶν προθέσεών του. Ἦταν ἡ φωνὴ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πολλὰς φορὰς μετέδωσαν πολὺ δυσάρεστες εἰδήσεις. Καὶ τώρα ποῦ ὁ βραχνᾶς αὐτὸς ἐκεῖτο πλέον ἐρείπιον, πτώμα, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξεδήλωναν τὴν ἐγγνωμοσύνην των πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πρωτοστάτησαν στὸν ἀφανισμόν τοῦ ἐλλεινοῦ προδότη. Σὲ λίγο οἱ ἀσύρματοι ἐδοῦλευαν καὶ πάλιν κανονικῶς πλέον, ἐνῶ ὁ Ταξιαρχὸς πηγαίνοντας στὴ σκηνὴ του ἔλεγε : «Αὐτὸ θὰ πῆ Διαβίβασις».

Θ. Γ.

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-574

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ & ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Μεσαίων Βραχέων-Μακρών κυμάτων Ρεύματος και Μπατταριών

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνία
Μεταβλητοί Συμπκνωταί
Μεσαίαι Συχνότητες
Μεγάφωνα 4'—8'
Αμερικῆς και Ἀγγλίας
Ἡλεκτρολυτικοί
Πκνωταί μίκας και χάρτου
Ποτενσιόμετρα
μετά και άνευ διακόπτου
Διακόπται κυμάτων

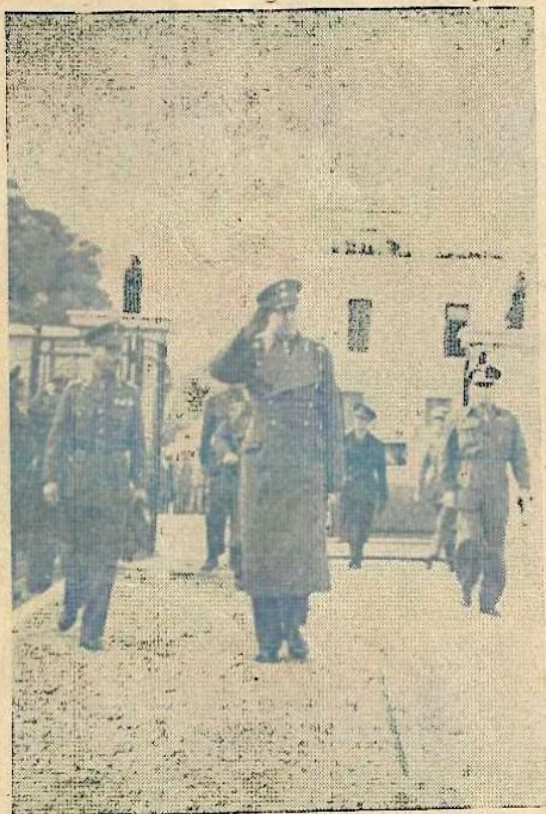
Μετασχηματισταί
Βάσεις Λυχνιών (Ἀγγλίας-Αμε-
ρικῆς ἑγχώρια)
Ἄξονες κινήσεως
Προεκτάσεις ἀξόνων
Πάντερς—Τρίμερς
Ντου Ἀμερικῆς
Λαμπάκια φωτισμοῦ
Κουμπιά
Βελόναι Δείκται-Κοσσές

ΣΥΡΜΑΤΑ: Κεραίας—Καθόδου—Μπλεντέ—Λιτε—Συναρμολογήσεως
Τροφοδοτήσεως—Ἀντιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

— Οί σοκολάτες
— Οί βάφλες
— Οί καραμέλλες
πού τρώτε στήν Καντίνα
εἶναι τοῦ

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ 59

Την 4ην Δεκεμβρίου — έορτήν τής Ἁγίας Βαρβάρας — έώρτασε τὸ Πυροβολικόν μας. Ἀνωτέρω ἀπὸ τὴν τελευταίην εἰς τοὺς Στρατιῶνας Πυροβολικοῦ εἰς Μ. Πεῦνο. Ἀριστερὰ ὁ Ἀρχηγὸς Πυροβολικοῦ Ὑποστράτηγος Μανιδάκης Στ. ἀκολουθεῖ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλεῖα εἰσερχόμενον εἰς τὸ Στρατόπεδον Πυροβολικοῦ. Δεξιὰ: Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρίγκηψ Γεωργίος κατὰ τὴν δοξολογίαν.

Ὁ Διοικητὴς ἐνὸς Τάγματος Πεζικοῦ λαμβάνων ἀναφορὴν τῶν Λόγων καὶ δίδων προσωπικῶς τὰς διαταγὰς του κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιχειρήσεις τοῦ Βίτσι διὰ τοῦ Ἀσφυμάτου. Τὸ ἔνδοξον Πεζικὸν ἀνεγνώρισε τὰς ὑπηρεσίας ποὺ τοῦ προσέφερε τὸ νεαρὸν ὄπλον τῶν Διαβιβάσεων.